

باب مردن

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی پوښنډیری

*

خاوه‌نی ئیمتیا: شهوگه‌ت شیخ به‌زدین

سهرنووسیار: به‌دران ته‌هه‌د خه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شهقامی گولان، هه‌ولیر

باب مردن

كۆمەلە چىرۆكى بيانى

وەرگىرانى:

سەلاخ نىسارى

۱۰ لايىھىلەپتە - بچووك

بۆ باجم و ئەو بەھارەى ھەر نەھات!
بۆ ھىواى ھەرمانى
بۆ بۆ بۆ...

ناوى كىتەپ: باب مردنك - كۆمەلە چىرۆكى بيانى
وەرگىرانى: سەلاح نىسارى
بلاوكرامەى ئاراس - ژمارە: ۶۶۸
پىت لىدان: زەينەب ئەحمەد
ھەلەگىرى: شىرزاد فەقى ئىسماعىل
دەرھىنانى ھونەرىيى ناوھە: ئاراس ئەكرەم
بەرگ: مریەم مۆتەقىيان
چاپى يەكەم، ھەولیر - ۲۰۰۷
لە كىتەبخانەى گىشتىي ھەولیر ژمارە (۱۲۳۵) ى سالى ۲۰۰۷ ى دراوھتى

نائوسكاو

بهرام سادقى

«شتىكى نەبىن و ناديار ھەيە، ۋەكو دەست،
قەت نايىبىنم، بەلام ھەستى پى دەكەم لە ناخەوہ.
پالم پىوہ دەنى بە ئەم لاو ئەو لادا ...»

دەى دەى! نەختىكى دىكە سەرت بەرز رابگرہ. نىو چاوانىش تىك مەنى.
بزە بخە سەر لىوت چاوىش لە كامىرەكە بېرہ، تاكو سى دەژمىرم وريابە
نەجولپى، با وىنەكەت خراپ نەبى تامادە! يەك دوو سى ...
دوو شەو دواتر بە پلىكانەكاندا سەر كەوت بو لای وىنەگر ھەتاكو
وىنەكەى ۋەربگرىتەوہ. ناونىشانى وىنەكەى بە دەستەوہ بوو (قەبز)
ۋەبىرى ھاتەوہ دوو شەو پىشتەر وىنەگر لى پىرسيبوو:
- كاكە ناوہكەت؟
ئەوىش ناوى خوى پى وتبوو.
- شەش لە چوار، ئاسايى؟ يان گەورہ؟

ئەویش ولامى دابۆۋە:
 - يەككىيان ... بۇ نمونە.
 - كەوابوۋ سبەى شەو ئامادەيە ... كاتژمىر ھەشت.
 ھېشتا درگاكەى نەكردبۆۋە، روانى كاتژمىر لە ھەشت لای داۋە. لە بەر
 خۆيەۋە گوتى:
 - ئىستا دەبى ئامادە بى.
 شاگردى وینەگر لە پشت مېزەكە دانىشتىۋو قرچە پى راست بۆۋە دۋاى
 ئەۋەى ولامى سلاۋەكەى دايەۋە لە سەر كورسىيەك دانىشت، شاگردەكەى
 نەناسىيەۋە سەيرى كرد:
 - لەۋە دەچى بۇ خۆيان لە ھەۋىلدا نەبن؟
 - بۆ چى ... بۆ چى ... ھەر ئىستا لېرە بوو
 - ئەۋەش قەبزەكە ...
 قەبزەكەى لە گىرفانى دەر ھىنا لە سەر مېزەكە دايىنا. شاگردى وینەگر
 ھەلى گرتو خويندىيەۋە، بە رېزەۋە سەرىكى بۆ لەقاند:
 - بەرپىزگيان، ھى ئەم شەۋە ... بەلام دەبى تۆزىك سەبەرت ھەبى ھەتاكو
 خۆيان دىنەۋە.
 دەيوست بلى: (كار و زىندەگىم ھەيە) تەنيا گوتى: (كار و زىندەگى) ...
 لە سەر كورسىيەكە تەخت دانىشت. شاگردەكە تىگەيشت كە ئەۋ كار
 وبارى ژيانى وىل كىردوۋە، ھاتوۋە بۆ ئەۋەى وینەكەى ۋەربگىرتەۋە. بەلام
 ئىستا وینەگرەكە چۆتە دەرى. پەرىشانە چى لە دەست دىت؟
 ۋاى بە باش زانى خۆى بە شتىكەۋە سەرقال بكا، دەستى كرد بە
 ھەلدانەۋەى لاپەرەكانى ئەلبومىك ... ديسان پرسى:
 - نايات؟
 - چۆن نايات؟ ھەر ئىستا ...
 ئىتر چاۋى بەۋ وینانەدا گىرا كە بە يەخەى ديوارەكەدا كرابوون ...
 چارەگە سەعاتىك رابرد، وینەگر ھاتەۋە. ھەر لە بەر درگاۋە سەرى
 قسەى دامەزاند:

به خیر بیی، گهورهم.
 ئەمجاره رووی کرده شاگردەکهی:
 - له میژە تەشریفیان هیناوه.
 دیسان لەگەڵ کابرا: هەر ئیستا بەرپیتان دەکەم.
 ئەویش لە سەر کورسییەکه هەستا، چوو بەر دەم میژەکه، هەردوو
 دەستی خستە سەر لیوارەکهی، وینەگر لە ژووری تایبەتی وینەکانی هینا:
 - ئەو هەو؟ بەلی خۆیەتی.
 ئەو، دەستی درێژ کرد وینەکانی وەرگرت نەختیک سەیری کردن لە
 پاشان:
 - ئەوانە هەو نین بەهەلەدا چووی.
 - چۆن، چیت فەرموو؟ ...
 - سەهووت کردوو. من سمیل نییە. ئەو وینانە سمیلیان هەیه ...
 ئەو جارێش خۆ من کلاو لە سەر ناکەم.
 وینەگر بە رق هەستاوی وینەکانی لە دەست سەندەوه تییان را ما دواتر
 سەیری ئەوی کرد:
 - زۆر سەیره ... بەلام زۆریش لە تو دەچی.
 - لە من دەچی؟ بە راستی نەقلیکی خۆشە ... وەللا من تەواو گێژ بووم.
 وینەگر سەری لی سوور مابوو، تۆزیک پێشتر شاگردەکهی چووبوو
 دەری (هەر بۆ ئەوێ نەیدەزانی چی بکا وای بە چاک زانیبوو لە پێش
 چاوی ون بی) خۆی کرد بە کارگەکهدا چنگیک وینە هیناوه لە سەر
 میژەکه بلأوی کردەوه لە گەل ئەوێ دەستی لە وینەکان وەرەدا لە ژیر
 لیووه گەختی:
 - ئەوانە هەو نیین.
 - وینە کیژیک بوو.
 - ئەمەش هەو نییە.
 - ئەکسی ژنیک بوو.
 - ئەوهیان چی.

وینەى مندالیک بوو.

- ئەوه؟

تەماشای ئەوی کرد و ئەمجار وینەکه:

- ئەوه بیان زۆر لە تۆ دەچی. بى کلاوه ... بەلام سمیلى ههیه.

ئەویش بە وردى سەرنجى دا:

بابزانم ... کلاوى لە سەردا نییه ...

دریژەى بە قسەکانى دا:

- بەلام «ئەوه بیان زۆر لە تۆ دەچی» یانى چى؟ ئەمن چۆن بزاتم ئەوه

وینەى منە؟ خو من دەموچاوى خوّم نابینم، لە بیرم نییه چۆنه. مەگەر

ئێوه بەرنامەیهکتان نییه بۆ کارى خوتان تاكوو ئاوا وینەکان تیکەل

نەبن؟ ژمارەیان لە سەر نادەن؟

- یانى چى ... ژمارەشیان لە پشت دەدەین بەرنامە و پیکو پیکیشمان

ههیه بەلام، هاوار لە دەستى مروّقى نەزان، شاگردەکه تیکەلاوى کردوون.

بە کەیفى خووى لیكى داون.

ئەوهتانى وینەى ئەو سى کەسە ژمارەى وینەى تویان پیوهیه ... بە

ئاخرى پیری کارمان کرد، شاگردمان هیئا! هەر دەلێنى لە بن گوینى

هاتۆته دەرى ... هیلکه و روّنى بۆ لیبنیى گوئی تیدەنى ...

- ئاخر ولامى ئیمە بوو بە چى؟ هەتا کەى دەبى لێرە بىم بە داھۆل! کاکى

وینەگر؟

وینەگر دیسان بە وردى سەرنجى وینەکانى دا.

- ئەمەش خو هەو نییه.

وینەى، کۆشکىكى میژوویى بوو.

- ئەوهتانى - خوئەتى.

وینەکەى لە دەست رفاند:

- کەى ئەوه هەوه؟ هیچ کوئی لە من ناچى. کەى من کۆتى ئاوا لە بەر

دەکەم؟

وینەگر دانیشت بە بى وازى ولامى داپهوه:

- ئىتر من كارىكم له دست نايهت رهنگبى دوو رۆژ پيشتىر ئهو بهرگ و لىياسهت له بهردا بووبى، ئهمرؤ گۆرپييتت.

- شتى وا نابى.

- ديسان ويتهگر هستا سهر پى شانى ههلتهكاند.

- تهواو بوو ئىتر ويتهيهك نهماوه ليتره لهو گشته عهكسه يهكيان ههر دهبى

هى تو بيت ...

ئهو له داخو هيفاندا ددانى له چيرهوه دهبرد. دواى چهن چركه ئارام بووه، گوتى:

- ئەوانه ويتهى من نين. شەش دانە ويتهى 6x4 له گەل ويتهيهكى گهورهتر، بমেيه با، سهر و دلتنان بهر بدم. له خوړا پوول و پارهت وهرگرتووه ...

ويتهگر سى پاكت ويتهى له بهردهستى دانا.

- بو تو گهوره پيشكهشت بى. تووره بوونى ناوى وهلا و بيللا من سهرى لى دهرناهيتم. ئهو سى دهسته ويتهيه تهواو له تو دهچى ويتهى خوتم يهكيان به سميل و كلاوهوه، يهكيان سميلى ههيه و بى كلاوه ئهوه شيان نه سميلى ههيه و نه كلاو. ههزت له ههر كاميكيانه ههلى بگره بو خوت ...

- ههزم؟ جا بو ئهمه ههز ههزوكينه؟ پياوى باش! كاكى ويتهگر، يان تيكهلت كردووه، يان ئيمه به گهوج دهزاني مهگهر تو كارو كاسبى ناكهى قهت مشتهرىت نهبووه، ناتهووى ژيانى خوت بهريوه بهرى؟ له كوئى دنيا دا وا باو بووه كاتيك كه سيك دهچى ويتهكهى وهر بگريتهوه سى جوورى ويته دهنينه بهر دهستى. پيى پيدهكهنن پيى دهلين ئهو سى دهسته ويتهيه ويتهى ئهتوون كاميانت دهوى بو خوت. پيرى كه، ويتهكهت لى ههلگرتم خو كوئر نهبووى! نه سميلم ههبوو نه كلاوم له سهر دابوو نه كووتهكشم ئاوا بوو. ويتهگر له ههژمهتان، ليوى خووى دهكروژى بهلام هيشتا ههولى دها هيدى و لهسهرهخو بى به ئارامى ولامى دايهوه:

- ئەوانهى دهيفهرموى ههموى حيسابيه بى زياد و كهم به لاي منهوه جيگاي ريزه تهواوى خهتاي ئهو شاگرده گهمزهى منه ئهو ههموى ليك

داون، ژماره‌كانى تېكه‌ل كړدون، خو ئه‌گه‌ر ئاوا نه‌با به بى ئه‌وى مه‌حته‌لتان بكه‌م به‌رېم ده‌كردن ئه‌و هه‌موو چه‌له‌حانيو سهر هېشانه‌شى نه‌ده‌ويست به‌لام من سهرم له‌وه سوور ماوه چوڼ ئه‌و سى ده‌سته ويڼه‌يه له توډه‌چن ههر هه‌موويان ته‌واو عه‌ينه‌هوو توډ ئيتر ئيستا نازانم ويڼه‌ى توڼ يان ويڼه‌ى كه‌سيكى ديكه‌ى تيناگه‌م ويڼه ئه‌سلييه‌كه‌ى ئيوه چى لى هاتووه ... چى به سهر هات ...

زور به لامه‌وه سه‌يره، قه‌لافه‌ت و روواله‌تى خوټان نانا‌سنه‌وه؟

- جا بو ئيوه ده‌ينا‌سنه‌وه هه‌تاكو من بيناسم؟

- چوڼ نه‌يناسم؟ ههر ئيستا ويڼه‌يه‌كى خوځم به‌درى با ويڼه‌ى كوڼيش بى خيرا پيتان ده‌ليم ويڼه‌ى منه يان ويڼه‌ى كه‌سيكى تر، سهرم لى سوور ماوه...

- سهرت لى سوور ماوه؟ جا بو پيوسته خه‌لكى جه‌هان هه‌موويان ويڼه‌ى خوځيان بنا‌سنه‌وه؟

ئيستا تو ويڼه‌گرى، كارو پيشه‌ت ئه‌وه‌يه. چ قه‌ليك هيلكه‌ى خوځى ده‌ناسيته‌وه؟

سه‌ير كه‌ن چوڼ كلاو ده‌نيڼه سهر خه‌لكى ... سى چوار روژيك مه‌حته‌ليان ده‌كه‌ن له كارو كاسپى ده‌بن، له ئاخريشدا ئاوا ولاميا ده‌ده‌نه‌وه ...

چى واى نه‌مابوو له داخو حه‌يفاندا ويڼه‌گر ده‌ست نه‌كا به‌گريان ئاويڼه‌يه‌كى له گيرفان ده‌ره‌ينا دايه ده‌ستى:

- ها، ئيتر خو له‌وه ئاسانتر نابى! بروانه له ويڼه‌كان ده‌چى يان نا؟

ئه‌ويش ئاويڼه‌كه‌ى رووبه‌رووى خوځى راگرت تپى راما. دواتر ههر به‌م شپوه‌يه‌ى ئاويڼه‌كه‌ى به‌ ده‌سته‌وه بوو له سهر كوږسيه‌كه‌ دانيشت له ژير ليوه‌وه به‌ نيگه‌رانيه‌وه بو‌له بو‌لى بوو. له پر ئاويڼه‌كه‌ى داوه ده‌ست ويڼه‌گر سه‌رو چاوى خسته نيو ههر دوو له‌پى ده‌ستيه‌وه، ويڼه‌گر به‌ همينى لى

پرسى:

- ديتت؟

ئەو ھەستا سەر پى ديسان بۇ لاي مېزەكە رۆيشت وئىنەكانى ھەلگرتو
تەماشاي كردن دايەو ھەست وئىنەگر، وئىنەگر گوتى:
- ئەگەر پەلەت نەبى خاۋەنى وئىنەكان دېنە ئېرە خەراپ نىيە ئەوانەى لە
تۆ دەچن بيانبىنى، بيانناسى.
ئەو بۇ لاي درگاگە رۆيشت:
- دەست بىرو چاۋ بەستانە قەت ئەوانە وئىنەى من نىن مەلوم نىيە وئىنەى
ئەسلى من چى بەسەر ھاتوو ھەو ناچى عەكسى منت گرتى. داۋەشېن بۇ
وئىنەگرتنتان.
كاتىك ئەو چوو ھەرى وئىنەگر ھەك ماران گەستە ئەم سەرو ئەو سەرى
ژوورەكەى دەكرد.
- ۋەللاھى سەيرە، خەرىكە مېشك دەتەقى. ئاخىر چۆن خوى نەناسىيە ھە؟
ئەو، وئىنانە بۇچى ھەموويان لەو دەچوون؟ دەللى لەو پەنجەرە ھە خۆم
بەردەمە ھە.
شاگردەكەى ۋەژوور كەوت.
- ئەو كابراییە وئىنەكانى ۋەرگرت؟ چاۋم لى بوو چوو ۋىنەگرىكەى
ئەوبەرى.

* سەرچاۋە: كىتاب سىنگر و قىممەت ھەى خالى، انتشارات كىتاب زمان، تارىخ چاپ ۱۳۵۴
/ ۱۳۵۶

چارا زبوکفسکی

(خوینهری کتیبه کانم زیندانیه کانن)

چالز بوکفسکی نووسهری مه زنی ئەمریکی. ئەو وتووێژه که دهخویننه وه له تهمه نی ۷۰ سالییدا له گه لی کراوه.

*** پێشتر چیتان دهخویندهوه، نووسراوهی کیتان زیاتر به دلّه؟**

– من ئیتر هیچ ناخوینمه وه. هیچم به دهسته وه نه ماوه. ده توانم بلیم کاتی خۆی زۆر شتم دهخوینده وه. زیاتر ئەو که سانه ی کاریان کردۆته سهر ئەمن، داستایوفسکی، نیچه، شوپنهاویر، هامسۆن، سلین، جفرز، همینگوی، شرود ئەندرسۆن، گورگی، تورگینیف، فانتە و نووسراوه کانی به رای ساریان. نووسهرانی دیکه ش هه ن ئیستا له بیرم نییه.

*** چ شتیک بووه هۆی ئەوهی که ئێوه ببن به نووسهر؟**

– ئەگەر ئەوهم زانیبا، رهنگبی ئیتر نه مده توانی بنووسم.

*** ئێوه زوو دهستان دایه نووسین، به لام له دوا ی چل به ولاوه بوون به**

نوسەر. له مەر ئو تازە نووسەرانهوه وا له دەيەى بيستەوه ژيانيان شۆرەت پەيدا دەکا چ بيريکتان هەيه؟ ئاخۆ هيچت لەوان خویندۆتەوه؟

– بپوا ناکەم هيچم له نووسەرانی تازەکار خویندبیتەوه. باوەرپشم وايە زۆرەي زۆرى ئەوان باش دەنووسن يان هەر نەبى بپيکتان بۆ ماوەيهکی کورت چاک دەنووسن. بەلام زۆرم لەوان پى شک نايە له دواييدا باش بمیننەوه. چ له کۆنەکان و چ له تازەکان.

*** زۆرەي نووسراوەکانت ئاوينەي بالانوينى ژيانى خۆتە. ئاخۆ ئەوه هەبوونی خۆت زەق ناکاتەوه. پیتان وايە ژيانى ئیوه بە لای خەلکەوه گرنگە؟**

– من له مەر خۆمەوه روو راستر له هەر کەسێکی دیکە کەوا دەيناسم دەتوانم بنووسم. ئو سەرچاوەيهی من هەمە لەو پەرى زۆريدايه. من سالگاريك، رۆژگاريك و شەوگاريك بە خەستى و شلەژاوى بە سەر بردووه ... بپيک لەوانە ميړانە و تۆزیکى بە گالته و ئەوى دیکەشى جياواز بووه. زۆر کەس پيمدەلین: وەختیک ئو جەهەندەمەي تۆ بۆت خولقاندووين، دەخوينتەوه، دريژەپيدانى بۆ ئيمە زۆر هاسانە.

*** ئايا دەزانن خوینەرانی ئیوه کين؟ جاریک وتبووت زۆرەي خوینەرانی رۆمانەکانت بەندپيەکانن ...**

– بەلى، بەنديهکان بۆيان نووسيبووم کتیبەکانى منيان زۆر بە دلە کەسێک لەوان بۆى نووسيبووم «کتیبەکانى تۆتەنيا نووسراوەيهکە دەست بە دەست و سللوول بە سللوول دەگەرى» ئەوەش بۆ من گەورەترین شانازييه ئيتر چيم داوه بە سەر تويزەران رەخنەگرى زانستگاكان. جاریک ريم کەوتە شیتخانەيهک، کارم بە کەسێک بوو لەوى يەکیک له بەندکراوەکان منى ناسيبهوه و پرسى: «تۆ چالز بوکفسكى نيت؟» ئو کتیبەکانى منى خویندبووه زۆریش دوور نييه هەر بەو هۆيهوه رەوانەي

شېتخانه كرابى.

*** ئۆيۈ ھاۋكات لەگەل مۇسقىقاي كلاسېك شتېك دەنوسن بۇ چى مۇسقىقاي جاز وراك نا؟**

– ئەۋپېرژ و بلاۋىيەى من لە مۇسقىقاي كلاسېكدا دەيناسم لە نۆۋ جاز و راكدا پېم شك نايە شتگەلېك چەند سەدەيە لە نۆۋ دلى مۇسقىقاي كلاسېكدا ھەيە و خوار و ژورور دەكا، نە ۋەكوو جاز، نە ۋەك راك ئەۋە زياتر ھات و ھاۋارە بە جىگاي ئەۋەى بە ناخدا بچېتە خوارى راۋالەتېكى فرىودەرە.

*** ئۆيۈ لە شوئىنېكدا نوسىوتانە ئەسپەكان و كەرەستەى نوسىنەكانتان رىگا چارەيەكە بۇ ھەلاتن لە دەست راستەقىنە، بۇ چى راستەقىنە ئەۋەندە ترسىنەرە؟ ئۆيۈ لە چ شتېك دەترسن بۇ چى ئەۋەندە ھەراسانن بۇ ئەۋەندە دوورە پەرىزن؟**

– راستەقىنە بۇ ھەريەك لە ئىمە بە راستى دەتوانى ترسىنەرى بى. زۆرىنەى ژيانەكان خۆى لە خۆيدا ژيانىكى بى دەلېلە كە ماناى، مەكانەكان و يان سازمانەكان دەيدەن و ۋەرى دەگرنەۋە. ژيانگەلى تاكەكەسى و سروسىتېگەلېك كەمە. من مرقۇقىكى تەنيام، من لە ناۋ خەلكدا دوورەپەرىزم چونكە دل پېبەستىن بە تەۋاۋى ئەۋانە كەم و بچووكە، ئەۋانە بە كەمەۋە بۇ من جىى سەرنجن. بە پېچەۋانەۋە گيانداران (حيوانات) بوونەۋەرىكى راست و دروستىن، رەوت و روانىنيان جوانە. مرقۇكان زۆر كەم لەۋ بەستېنەدا ۋەبەر چاۋ دىن و ھەلسوكەۋت دەكەن.

بەھمەن كىارۋستەمى كر دوۋىەتى بە فارسى/مانگنامەى ھەمشەھرى، سالى

۱۳۸۰

مردن

چالز بوکفسکی

دایکم سالیڭ زووتر له پېش بامدا مرد ههوتوویهک له دواى ئهوهى بام
مرد من به تهنیا له مالهکهیدا بووم. مالى له ئارکاردیا بوو منیش که
نزیکتیرین کهسى ئه و بووم چهند روژیک له پاش مردنى، له سهر ریڭای
سانتائانیتا کهوتمه بیرى ئهوه. وا چاکه سهړیکى لى هه لېنم بهرنامهى
کفنکردن و ناشتنى تهواو ببوو ههر بوّیه کهسیک له هاوساکان
نهدینه ناسیم. خوّم گه یانده مدبهخه که، له شپړهى ئاوه که شهربه یه کم پر کرد
و خواردمه وه، دوايیش هاتمه دهري ئیتر نه مده زانى چ بکه م. شپړه یه کی ئاو
له هه ساره که دا بوو، کردمه وه و دهستم کرد به ئاودانى باخچه که.

ههر ئه و جوړه ی له وى راوه ستا بووم لادرانى په رده کان سهرنجیان
راکیشام له پاشان جیرانه کان یه که یه که له ماله کانیا ن دینه دهري ژینک
له شه قامه که په رپه وه و هاته هه ساری ژنه پرسى: «ئيوه ده بى هیڼرى بن؟»
وه لامم دایه وه: به لى من هیڼریم.

چهند سالیڭ ده بوو ئیمه بابى تۆمان دهناسى.

ئەوجار مېردەكەى وەژوور كەوت و گوتى: «دايكيشتمان ھەر دەناسى»
 منىش داھاتمەوہ و شيرەى ئاوەكەم گرتەوہ و گوتم:
 «ئەگەر پېتان خوشە با بچينە ژوورئ». ئەوانىش خۇيان پى ناساندم؛
 تام نىاي ميلر، دوايە چووينە ژوورەوہ.
 «زۆر شيوەى باوكت دەدەى!»
 «بەلى، زۆر جار ئەو قسەيە دەژنەوم.»
 بەرەورپووى يەك دانىشتين و چاومان لە يەكدى برى. ژنەكە وتى:
 «خوشەويست بوو، وا نيبە؟»
 - «بەلى ھەروا بوو»
 «تابلۆى ئەو ئاشى " با " يە لەو دەمەو روژئاوايەدا، چەندە سەرنج
 راکيشە.
 - «ئەگەر پېتان جوانە بيبەن بو خوتان»
 - «بە راستتانه؟»
 زەنگى دەرگای ھەسارى دەنگى ھات. دوو جيرانى دیکە بوون.
 گيسبونەکان. ئەوانىش وتیان سالانىکە جيرانى بام بوون. لە پاشان
 خانمى گيسبون وتى: «ئيوە زۆر لە بابتان دەچن!»
 - ھينرى تابلۆى ئەو ئاشەى داوہ بە ئيمە.»
 - «زۆر جوانە، منىش ئاشقى تابلۆى ئەو ئەسپە ئامال شينەم.»
 - خانمى گيسبون، دەتوانن بيبەن بو خوتان»
 - «بە راستتانه؟»
 - «ئەرى، بە راستى بە راستى»
 ديسان زەنگەكە ھاوارى ليھەستا، ژن و مېردىكى دیکە وەژوور كەوتن.
 ئيتر درگام دانەخستەوہ، دوايەش پياويك سەرى كيشايە ژوورئ:

«من ناوم داگ ھۆد سۆنە. خیزانم چوۋە بۆ سەلمانى خانە»
 - «ئاغاي ھۆدسۆن ۋەرە ژوورەۋە»
 زۆر كەسى ديكەش تازە خەرىك بوون دەھاتن. ئەوانەى وا زۆريان ژن و
 مېرد بوون ئەوان ملىان نا لە پشكنىنى ژوورەكان.
 - «دەتانەۋى ئېرە بفرۆشن؟»
 - «لەۋە دەچى بىفرۆشم»
 - «ئېرە گەرەككى باشە.»
 - «بەلى ھەر واىە»
 - «ئاي ... چوارچىۋەى ئەو تابلۇيە چەند جوانە. بەلام وینەكە ھىچ دلگىر
 نىيە»
 - «كەۋا بووقەدەكە بەرن بۆ خۇتان»
 - «وینەكەى چ لى بكم؟»
 - «بىخەنە نېۋ تەنەكەى زىلەكەۋە»
 دوايە سەرنجم دايە كەسەكانى دىكە. «ھەر كەسەى تابلۇيەكى پېجوانە
 ھەلىبگىرى بۆ خۆى.»
 ئەۋانېش لە خودايان دەۋىست. زووتر وا بلىم، زۆرى پى نەچوۋ
 دىۋارەكان بە پروتى مانەۋە.
 - «ئەو كورسىانەتان دەۋى؟»
 - «نا، باۋەر ناكەم»
 ئىتر ئەو كەسانەى بەۋىدا تىدەپەپىن سەريان دادەخست و دەھاتنە
 ژوورى، ئىدى ئەوان ئەو زەحمەتەشيان ۋەبەر خۆيان نەدەدا، قەدەرىك
 خۆيان بناسىنن، كەسىك بە دەنگى بەرز پرسى: «ئەو [كاناپە] يە چى؟
 پىۋىستىتان پى ھەيە؟»

- «نا، گەرەكم نىيە»

ئەويشيان بىرد. دوايەش نۆرە گەيشتە ئەو مېزەي لە سووچى
چېشتخانەكەدا بوو. لەگەل سەندەلئىيەكان.

- «ھىنرى، ئىوھ لىرە [تۆستر] تان ھەيە؟»

- «ئەو حاجەتانەتان ناوئى، وا نىيە؟»

- «ناو»

- «ئەو سەرويسە نوقرەيە چى؟»

- «ناو»

«ئەگەر ئەو فىنجانى قاوھخۆرى و ئەو چاپالئىوھتان ناوئى دەيانبەم بۆ

خۆم»

- «ئەوانىش بەرن»

يەكئىك لە ژنەكان دەرگاي قەفەسى چېشتخانەكەي كىردەوھ: «ئەو

مىوھجاتە چى؟»

باوھر ناكەم بە تەنيا ھەموويان بخۆي.»

- «زۆر باشە ھەر كەس گەرەكئىيەتى دەتوانئى بىرئىك لەگەل خۆي بەرئى

بەلام كارئىك بىكەن بە ھەمووتان رابگات»

- «من تووت فەرەنگىم دەوئى!»

- «منئىش مەرباكان دەبەم بۆ خۆم!»

دەستەيەك دەھاتن و دەرۆيشتن، ديسان لەگەل تاقمئىكى دىكە دەھاتنەوھ.

وردە، وردە مالىكە پىر بوو لە خەلك. خشەي دەرکئىشانى سىفونى مەبالەكە

ھات و دوايەش دەنگى شكاندى دەفر و حاجەتى مەدبەخەكە.

- «باشتر وايە ئەو گەسكە برقىيە بىمئىتەوھ بۆ تالارەكەتان بە كار دئى»

- «باشە دەيھيئلمەو»

- «بېرىك كەلۈپەلى باغەوانى لە ژېرخانەكە داپە، خو ناتانەوئى؟»

- «با، ئەوانە بە كارم دېن»

- «بۇ ئەوانە پازدە دۆلارتان دەدەمى»

- «باشە»

كابرا پازدە دۆلارەكەى پى دام منىش كىلى ژېرخانەكەم وئىدا.
زورى پېنەچوو دەنگى ماكىنەى چەمەنېرەكە بۇ لاي شەقامەكەيان
دەبرد، ھاتە گويم.

- «ھېنرى بە راستى پازدە دۆلار بۇ ئەو ھەموو كەلۈپەلە كەم بوو زور
لەو بەقىمەتتر بوون.» من وەلامم ئەداپەو.

- «ماكىنەكە چى؟ ھى چوار سال لەو پېشە»

- «واى بە چاك دەزانم ماكىنەكە گل بدەمەو.»

- «ئامادەم پەنجا دۆلارتان بدەمى.»

- «دەمەھوئى ماكىنەكە بەيئلمەو»

كەسىكى دېكە قالى وەتاغى لاي باشوورى پېچاۋە و بردى.

ئەو جاره كە ھىچى وا نەمابوو بە كار بىت. يەكە يەكە بلأوھيان كرد و
رۇيشتن، تەنيا سى چوار نەفەرېك مابوونەو، ئەوانىش زوو بۇى دەرباز
بوون شىلانگى ئاۋەكە و قەرەوئىلە و يەخچال و كوانووى گانزى و
لوولەيەك، كاغەزى مەبالەكە مابوۋە، ئەوانىش شتىكى وا نەبوون.

دەرگاي ژېرخانەكەم داخست و لە مالى وەدەر كەوتم. دوو منداال خەرىكى
يارى خلىسكىن بوون. لە بەردەم دەرگاي مالىكەدا راۋەستان، منىش
خەرىك بووم دەرگاگەم قفل دەكرد.

- «ئەو پياۋە دەبىنى؟»

- «ئەرى»

- «بابى مردووه»

ئەوان بە سواری كەوشە تەگەردارەكانیان ئیسكەیت رویشتن، منیش
دەستم دایە شیلانكى ئاوهكە، شیرەى ئاوم كردهوه و دەستم كرد بە خاوین
كردنەوهى باخچهكە.

شیر

مهنسور یاقووتی^(۱)

ئاسنگه‌ری جوامیر له گه‌ل کورپه می‌ر مندال‌ه‌که‌ی تیر ته‌ماشای شیر
به‌ندکراوه‌که نه‌ده‌بوون، هه‌موو ئی‌واره‌یه‌ک که مندال‌ه‌که له قوت‌ابخانه
ده‌گه‌راوه بو‌ مالی، ئاسنگه‌ر ده‌ستی له کار هه‌ل‌ده‌گرت و له‌گه‌ل کورپه‌که‌ی
ده‌چوون بو پارکی شاری. ئه‌و شوینه‌ی پاله‌وان سه‌مای به شیر‌ه‌که‌ی
ده‌کرد. قه‌فه‌سه‌که ته‌نگه‌به‌ر بوو، شیر باش تییدا هه‌ل‌نه‌ده‌سوورا. هه‌موو
جاری سهر و چاوی له نه‌رده‌ی قه‌فه‌سه‌که ده‌سره‌واند. له یه‌ک دوو لاهه نیو
چاوانی بریندار ببوو. شیر زیت و چالاک بوو، یالکی کورت و دوو چاوی
گه‌وره و زهره، له‌ش و لاریکی که‌م تووک، کلکه دریزه‌که‌ی ده‌گه‌پشته‌ته‌رکی
قه‌فه‌سه‌که، که له‌که‌ی تیک‌قوو‌پاو، نیو قه‌دی باریکی له‌گه‌ل ئه‌و شان و مله
جوانه‌ی سرنج‌راکیش بوون. شیر قه‌ت وا نه‌بوو له‌و قه‌فه‌سه‌دا هه‌ست به
ئارامی و هه‌سانه‌وه بکا. قه‌لس و تووره ده‌هات و ده‌چوو. پیکه‌نین و ده‌نگ
و هه‌رای خه‌لکه‌که ئه‌وه‌نده‌ی دیکه جاپزی کردبوو. به چه‌شنیک به‌ره‌و

(۱) مهنسور یاقووتی له دایک بووی ۱۳۲۷ دانیشتووی کرمانشان و فارسی نووس،
خاوه‌نی رۆمانی " چراغی برفراز مادیان کوه " افسانه‌ی سیرنگ ..."

پروی ئاپۆرەكە دەیبۆراند لەوانە بوو نیوکی خەلك بکەوی! خەلكەكە بە نەرپە و گۆرپە شێر لە ترسان كشانە دواوە، لەو كاتەدا زۆر كەس وە بن دەست و پێی عالەمەكە كەوتن. ھەر لەو وەختەدا پالەوان شیشەییەكی ئاسنی ھەلدەگرت و بە حالەتێكی جوامیرانە بوو لای قەفەسەكە دەپۆشیشتە پێشێ، بە كەیفی خۆی بە شیشەكە لە نەردەق قەفەسی دەسەرھواند. شێر وەك ئەوھە بێھەوی ھەلمەت بەرئ سەری دەخستە سەر ھەر دوو دەستی و زاری دادەپچرێ و بە توورپەییەوھە پروی دەكردە پالەوان و دەینەپراند. پالەوان دەیگوت: بوو ئەوھە ناشی متمانەئێ پێ بکەئێ. جارێك لەو كونانەوھە بەو پەنجە زلانی تەواوی سەرو گۆیلاکی داپووشاند، خۆین لە پدینم دەچۆر، كورپێ ئاسنگەرەكە پرسئ: "باوەر، بە راستی وای كردبوو؟" ئاسنگەر دەست بە سەری كورپەكەئێ دادەھێنئ و دەلئ: "درو ناكائ! - وا ھەییە پوژئێك ئەو شێرە پالەوان بخوا؟ - پالەوانیش ھەر لەو تۆقیوھە. ئاسنگەر بئ خەبەر لە تەردەستی كابرای پالەوان تێر تەماشائێ ئەو شێرە لە بەند كراوھە نەدەبوو. وا لە قەفەسەكەدا ھەراسان دەھات و دەچوو، شێر ھەوسەلەئێ شوخی و كایەئێ نەبوو. جارێك كورپە جھێلئێك دەستی برد لە كونی قەفەسەكەوھە كلکی كێشا! شێر لئئ وەرسوورا، بوواندئ كورپە جھێلە لە ترسان خۆئ پئیس كرد. پالەوان گوتئ: "شوئئئ چرنووكئ ئئستاش لە سەرمدا دەبئندرئ، تماشائ كەن ئەو دوو قامكەشم لە جئ چووھ!" ئاسنگەر لە گەل كورپەكەئێ بەرھەو مائل ببوونەوھە، كورپە مئرمنداڵەكە ئەوھەئ دئتبووئ بؤ دایكئ دەگئراوھە: "دایە! ... ئەورؤ بەرپەلایەك كلکی شێرەكەئێ پالەوانئ كێشا، ئەئاوا ھەلمەتئ بؤ برد. ئەوئش پاتۆلەكەئێ پئیس كرد. "ئەئ دایكئ كوئربئ، ئەئ ھئچئ لئ نەھات؟ - نا، ھەر گووئ بە خۆئ داكرد. ئاسنگەر دەیگوت: "ژنەكە! زؤر ھەیفە ئەو شێرە ئاوا بەند كرابئ، زؤر ھەیفە! عەجائب شان و ملئك! تەح لەو شێرە!" ژنە تەنئیا جارئك چاوی پئئكەوتبوو و دەیگوت: شئریان نەوتووھە و قەفەس، شئر و دارستانئیان گوتووھە.

ئاسنگەر دەيگوت: ھەر كە سەرى لە نەردەكان دەسرهوینى ئاورم بۆى تیبەر دەبى، تەنیا بۆ ساتیکیش سرهوتنى نییه كورپژگه دەپرسی: ئازادى ناکات؟ - نا كورپى خۆم! - باوه درگای قەفەسەكەى بۆ بکەینەوه با بپروات. دایكى كورپەكە دەيگوت: كورپى خۆم تۆ چى دەزانى! ئاسنگەر دەيگوت: چاك چۆتە دللمهوه، بە راستى شيرى بيشه ئە بەوهى دەلین! ژنەكەى دەيگوت: خەو و خوراکت بۆتە ئەو شيرە، پياوهكە! شار ئەوهنده چكۆلانە بوو دەتگوت دييهكە و لەبەر يەك رەويوهتەوه! ... بيچگە لەوھش زنجيرە كيويك لە شانى باكوورهوه و باغاتى بەربلاوى گويز و بادام و رەز دە ئاميزيان گرتبوو. مالهكان پشتيان بەپشتى يەكەوه دابوو، پەنجەرەكانيش روهوو پۆژھەلات و بەھاريكى دلگر و سەربانى بە قور سواغدرائو. پالەوان وانيت بارەكەى لە ژير سيپەرى خوشى دارە بەرزەكان دا پارک کردبوو، وەختيک شانۆكە كۆتايى پيھات قەفەزەكەى بە شيرەكەوه خستە سەر وانيتبارەكە. بە چادرەكە دايپوشى و لە چەند لاوه تەنگەوتيلەى دا. ھەواى سەفەر بۆ شارىكى ديكە لە سەرى دابوو. لە شارە چكۆلانەكان زووتر خەلك خەبەردار دەبن. بيكارى و نەبوونى گيروگرفت و خۆ بە يەكەوه ماندوو كردن و ئەم چى دەكات، ئەو چى دەکرد.

ئەوه تايبەتە بە شوينى بچووك. ئاسنگەر زوو ھەوالى رويشتنى پالەوانى لە شار بيست. لەوه دەچى وتيپتى: "خەلكى ئەو شارە ئەوهنده بەرچاو تەنگن، لەوانە يە شيرەكەم لە برسان قري بيت. " بيري كردهوه فكرىك بۆ حالى خوئى بكا.

كاتيك شەپپوورى ياساول بيدهنگ بوو ئاسنگەرى جوامير چەند كليليك و لاپانى مەپكى لە خام پيچراوى ھەلگرت و بەبى ھەست درگای ھەوشەكەى كردهوه و خوئى بە كۆلانیکا كرد. ھەولى دا لە كوئيوە نزیکە زووتر خوئى بگەيەنى بە شوينى مەبەست. خيرا خيرا دللى لىي دەدا، بەلام نەترسابوو، پياوانە ھەنگاوى دەنا، كەوشى جيري لە پى کردبوو، ھەتاکو

دهنگى پيى نهيە. هەر چاويكى لى بېوو بە چوار چاۋ. هەستى بۆ ھەر دەنگ و خشپەيەك پاگرتېوو. وەختىك گەيشتە پاركەكە بە نەردەكاندا وە سەر كەوت و بە قەراغ دار و دەرختەكاندا خۆى گەياندە شېرى بەندكراو. شېر لە نيو قەفەسدا سەرى وە سەر دەستى كردېوو. كەسى بە دەورەو نەبوو. ئاسنگەر چووە پيىشى و خامەكەى لە گوشتەكە كردهو. شېر لە جيى خۆى راست بوو و لە ئاسنگەر و پانە چەرەكە پاما، ئاسنگەر لە مابەينى نەردەكانەو گوشتەكەى ئاوقاى ئەو ديوى قەفەسەكە كرد. شېر سەيرىكى گوشتەكە و ئاسنگەرى كرد، بە ئارامى گوشتەكەى كيشا بەر دمى خۆى. يەكەم كليل قفلى درگای قەفەسەكەى نەكردەو، دووھەم كليل ھەلى نەگرت، كليكى سېيەم لە قفلەكەدا سوورپا، كردييەو. ئاسنگەر كليلەكانى خستەو نيو گيرفانى. درگای قەفەسى كردهو و لە چاۋ تروكاندنيكىدا خۆى ون كرد. شېر گوشتەكەى بە جيى ھيشت و لە درگای ئاوالەى قەفەسەكەو ھاتە دەرى.

ساتىك لە بەر دەم قەفەسەكەدا راوہستا، لە ناکاۋ بە چەشنىك زريكاندى خەلكى ئەم شارە چكۆلەى تەواۋى لە خەو راپەراند. شېر لاقى لە سەر دللى تاريكى دانا و خۆى رزگار كرد.

خاۋەنى كۆمەلە چيرۆكى "دواى ئەو شەو" خانمە نووسەرى ئيرانى لەدايكبووى ۱۳۵۲ يەكى لە چيرۆك نووسە باشەكانى ۷۰ و ۸۰ ھەتاوييە و ئازار و مەينەت بەشپيەكانى چينى ئافرەتان لە قاۋ دەواۋ بە ھيوای بنەپرکردنى ئازارەكانە ...

* سەرچاۋە: ندای جامعە، ياقوتى - منصور، شير، شماره ۶۳، آبان ۱۳۸۲.

پا

ئەبوو توراب خوسرەوى (۱)

كاترزمير له سەر يەك حەوت كەرەت دینگە دینگە بكا ئەو سەعات حەوتە.
كاترزميرى ديوارەكە حەوت جار، دینگە دینگى كرد و ساعەت تەواو حەوت
بوو و تازە مشكك خەرىكى كرتاندى سىمى كارەباكە بوو.

وتم: "كاترزميرى حەوت بوچ كارىك باشە؟" دايكم وتى: "بو ئەو باشە
ئەمن ليرە له سەر ئەو كورسىلەيه دابنیشم، گوئ بو راديؤ رابگرم، بەو
هەوريشمەش له سەر ئەم بلووزە دارىك و پەپوولەيهك له پەنا ئەو مندالە
چاو زيتەدا بچنم." كەچى من هيچ مندالايكم له پەناى دار و پەپوولە
نەدەبينى. وتم: "بەلام هيشتا هيچ مندالايك نەهاتۆتە پەناى دارو
پەپوولەكە." دايكم وتى: "نەختيک سەبرت بى، ديت."

پرسيم: "بە چى دى؟" وتى: "هەر بەو ميلانەى پي دەچنم." وتم: "كئيه

(۱) ابو تراب خسروى نووسەرى ئيرانى لەدايکبوى ۱۳۳۵ هەتاوى لە کتیبە
بەناوبانگەکانى اسفار کاتبان، ديوان سومنات. هەوريشمە پا يەكئ لەو
چيرۆکانەيه لە ديوانى سومنات.

دى؟ "وتى: "پىت خوشه كى بى؟" وتم: "پىم خوشه بۇ خۆم بىم. "وتى: "زۆر باشه، پىت خوشه له پىشدا لاقهكانت بى يان چاوهكانت؟" زۆرم بىر كردهوه و گوتم: "پىم خوشه له پىشدا لاقهكانم بىن، دوايش دەست و ئاخىرى ھەمووشيان چاۋ و گويچكەم. "دايكم وتى: "دەتەوى بە لاقهكانت چ بكهى؟"

وتم: "دەمەوى بە لاقهكانم بكهومە شوين پەپولەكە. "نەموت لەگەل پەپولەكە دەچمە كوى.

دەمويست ھەتا قەراغ چۆمەكە بچم كە وا لە نيو قاپى وینەكەدا بوو و داريكى سەوزى لى روابوو و پياويك پالى پيوە دابوو و دايكم دەيگوت بابەيە.

مشك مى نابوو لە جووتنى شووشەى پەنجەرە و دايكم خەريك بوو لاقەكانمى دەبردە پەناى دار و پەپولەكە. ھەر ئەوئەندەى لاقەكانم وەدەرکەوتن، كەوتمە شوين پەپولەكەو. پەپولەكەش كە دەيزانى ھىشتا دەستەكانم دەرنەھاتوون بە لاقانیش ھىچم بۇ ناكرى، ھىچ نىگەران نەبوو، بە دەورى دارەكەدا دەخولاو و دەچوو ھەوا و دەھاتە خوار لەنگەرى دەبەست. لە نيو تابلۆكەدا بە سەر چۆمەكەو دەفرى و بزەى دەھاتى. دەمزانی خەريكە پیدەكەنى، بەلام چونكە ھىشتا گويچكەم نەبوو پىكەننم نەدەبيست، بەلام لە بەر ئەوئەى قاقای پىكەننى بابم لە نيو تابلۆكەدا بيستبوو، دەمزانی قاقا كيشانى پەپولەكەش لە پىكەننى بابم دەچى كە ھەميشە لە نيو تابلۆكەدا پیدەكەنى و دەنگى پىكەننەكەى لە راديؤو بە دنياىدا بلاو دەبیتەو.

من بەو لاقانەم بۇ كوى كە نەچووم. لە بەيانىيەو ھەتا ئيوارى بە شوين پەپولەو بە دەورى دارەكەدا دەسوورامەو و دايكىشم لە بەيانىيەو ھەتا شەوى لە پەنا تەليفونەكە دانىشتبوو سۇراغى باوكمى دەگرت نەھاتبوو بۇ مالى و لە ھىچ جىگايەك نەبوو جگە لە قەراغ ئەو چۆمەى

نيو تابلوكەدا. ھەروەھا بە دايكم نەگوت پيڭكەنننى پەپوولەكە لە پيڭكەنننى بابم دەچى، چونكە دادەننشت و دەگريا، منيش دىنگە دىنگى ئەو كاتزميرە ديزەيەم دەژنەوت، بۇ ويىنە ئەو پۇژەي دايكم خەريك بوو بە تەلېفون قسەي دەكرد و لە باوكم دەگەپا و ھىچ ھالى باش نەبوو، من دىنگە دىنگى ئەو كاتزميرە پيسەم ژمارد، ھەوت جار لىي دا كاتى عەسر بوو، ھەوتى بەيانى نەبوو. من ھەر نەمدەزانى بە راستى كاتزميرى ھەوت بۇ چى باشە. دايكم وتى: "كاتزمير ھەوت بۇ ئەو چاكە دارو درەخت و پەپوولە و مروڤەكان لەو سەعاتەدا وەبەر تاريكايبىيە نەكەون و ھەر لەو رېڭايەوہ كە پييدا ھاتوون بگەپنەوہ. كاتزميرى ھەوتى بەيانيش بۇ نان و بەر چايى خواردن.

من وتم: "ئەي بۇ چى بابە ھەر لەو رېڭايەوہ كە پييدا رويشتووه نەگەراوہتەوہ، ھەتا ھەوتى بەيانى نان و بەرچايى بخوا؟" دايكم وتى: "ويدەچى لە رېيەدا بۇ دارىك يان پەپوولەيەك، يان پياويك لە يەككە لە سەعاتەكانى نيو رېدا رويداويك بيتە پيش، ھەر لەوي وەمىنى و نەگەپتەوہ مال و پاشان بيتەوہ."

بۇ من گرنگ نەبوو كە ھىشتا دەست و چاوم وە ديار نەكەوتبوون ھەتا پيڭكەوہ وە دووى پەپوولە بگەوين و يارى بگەين. كاتيك دايكم لە مالى نەدەبوو يان خەوتبوو، من بە لاقەكانم وە شوين پەپوولە دەكەوتم. پەپوولەكەش بە دەورى دارەكەدا دەخولاوہ و خۇي بە وەتاغيدا دەكرد و لە ويوہ خۇي دەگەيانندە نيو تابلوكە و لە سەر دەموچاوى باوكم دەننشت و پيم پيدەكەنى، ديسانيش دەگەرايەوہ نيو وەتاغ و دەچووہ ئەو جيڭايەي دايكم لىي نووستبوو، لە ژوور سەرى دايكم دەسوورا و لە سەر چاوى دەننشت و منيش بە ھەموو لايەكدا بەو لاقانە وە شوينى دەكەوتم. دايكم ھەر نەشيدەزانى من بەو لاقانە بۇ كوي دەچم ھەتا ئەو پۇژەي دەست و چاوم وە دەرکەوتن و ھاتنە لاي لاقەكانم لە حاست دارەكە.

دایکم وتی: " له چاوهکانت بپروانه، سهرنج بده بزانه بهو میلانه دوو چاوی چهند جوانم بۆ داناوی. سهیری دهستهکانت بکه. ئهوجار دهتوانی پهپولهکه بگری. "

پهپولهکه له پهنا دارهکه نیشتبوو و قاقا پیدهکهنی، من دهنگی پیکه نینهکهی دهناسمهوه، دهزانم کاتیک بال لیک ددا خهریکه پیدهکهنی. من که تا ئه و پۆزه بهو چاوه جوانانهم ئهوم نه دیبوو. ته نیا به لاقم وه دووی کهوتبووم. چهند جوان بوو، زهره بوو به خالی سهوز و سوور و شینهوه. من و پهپوله چاوه پروان بووین دایکم بخهوی، یان جلهکانی بکاته بهر و پروا به شوین بامدا. ههتاکو ئیمه له سهرا دهست بکهینهوه به کایه. دایکم دایمه خهریک بوو به تهلیفون قسهی دهکرد. دینگه دینگی کاتژمیرهکه دههات، له نیو قسهکانیدا ناوی بامی دههینا بابیشم له هیچ کوئی دیار نه بوو! مهگهر له نزیك ئه و چۆمه ی وا ههمیشه دهنگی خوره خور له نیو وینهی تابلۆکه وه دههات. دایمه چاوهکانی له نیو وینهکه دا وهکو دوو ئهستیره گرشه ی دههات. گویم له دهنگی بالی پهپولهکه بوو له نیو وهتاغه وه دههات و دهچوو. بالی لیک ددا و دهیگوت: " وهره به دوامدا" منیش به لاقهکانم وت: " پهپوله بۆ ههر کوئی چوو ئیوهش برۆن. "

لاقهکانم وه دووی پهپوله کهوتن. پهپولهش به دهوری چراکه دا بالی لیک دا و خوی کرد به وهتاغدا. منیش به دهوری چرادا خولامه وه و به نیو وهتاغه که دا سوورامه وه، کهوتمه شوین پهپوله که له سهرا پینچی نیو تابلۆکه نیشته. ئه و داره ی بام به پیوه پالی ویدا بوو و مشکه خهریکی جووتنی شتیك بوو، من بام نه دی به لام دهنگی پیکه نینهکهیم دهناسی، مشکهش خهریکی جووتنی ههر دوو لیوی بوو.

به پهپولهکه م وت: " وهره با به یهکه وه له بام بگه ریین. "

پهپولهکهش بالی لیکدا یانی ها زۆر چاکه، سهرا به ههموو پهنا و

په سیوهکاندا کرد، ژیر دارو دهرخت و بن هه موو پنچکهکان گه پام، بابم له هیچ شوینیک نه بوو، په پووله کهش که لوکون نه ما سهری پیدا نه کا، له سهر چله گیایه که وه له قهراغ چومه که نیشته، جوان سهرنجی نیو ئاوه که م دا به لکه بابم له ئاودا بی مشکه که م دیت به په له خهریکی جووتنی چومه که بوو. په پووله که هه لفری. منیش وه دووی که وتم، دینگه دینگ دههات، حیسیبم کرد کات هه وتی عه سرئ بوو. خهریک بوو تاریک دادههات. به شوین په پووله که دا له چه م دوور که وتمه وه و گه یستمه ئاخری دنیا. لهو ئاخری دنیا په دیواریکی تاریک هه یه، ته واوی قالاوهکانی دنیا ئیواران دین و له سهری هه لده نیشین. به په پووله که م وت: " بمبه وه بو مالی. " په پووله وتی: " دهی باشه من شاره زای ریگام، ده بی ههر لهو ریگایه وه که پییدا هاتووین وه گه ریین. " په پووله که بالی لیکا و به رهو به شی رووناکی دنیا فری منیش به لاقهکانم به دوویدا هه لدههاتم. دهنگی دینگه دینگ ههوت جار بهرز بووه رهنگی ئاسمان سورمه یی بوو، به لام ئیمه گه یشتبووینه جیگایه که ئاسمان لهوئ سهوز بوو و له پر مشکه رهش م به کلکی دریزیه وه به ئاسمانه وه دیت که خهریکی خواردنی مانگ بوو. سهعات شهش جار دینگه دینگه هات و قالاوهکان به سهر سهرمانه وه به رهو تاریکی دهفرین. هه وای عه سر وهک میوژوکه دهله رزی، دووکه لیکی رهش به هه وای شین و سهوز و نارنجی عه سره وه ئاولان بوو، دهنگی دینگه دینگ دههات، پینج جار دینگه دینگ بی یانی پینجی ئیواریه. ئیمهش دینگه دینگمان ده بیست و بوئی دووکه لیش دههات، دووکه لی جل و بهرگ، دووکه لی گوشت. گه یشتبووینه شه قامهکانی شار، مشک دار و دیوار و بن میچهکانیشی جووتبوو. من به دم هه لاتنه وه دینگه دینگه کانم ده بژارد و سهیری ئاسمانم ده کرد و مشکه م ده دی خهریک بوو گو شه یه کی ئاسمانی ده جووت. دوازه جار دهنگی دینگه دینگ هات. کاتزمیرهکانی به یانی به دینگه دینگ دین. و منیش هه موویان دهناسم هه موو ئه و سهعاتانه ههر

بهو لاقانه به شوین پهپوله که دا هه لاتم و هیچیش ماندوو نه بووم پهپولهش که قهت ماندوو نابن. پهپوله نه بوايه ریگام لی ون دهبوو، ئەگەر ونیش بیام خهتای ئەو دینگه دینگانه بوو، من به دایه م وتبوو خۆزگه ئەو کاتژمیره ناجسنه نه بایه و وهختی دهگه مهوه مال ههوت جاری لی نه دابا، مشك نهۆمی سه رهوهی جووتبوو، ده رگای ژووره کان جووترا بوون، هه وشه و هه ساره که جووترا بوون و له وه دهچوو مشك خه ریکه دهنگی رادیۆ کهش دهجوئی.

دهنگی ته پل له رادیۆ وه دههات، له دالانه که تیپه پریم، دایه له سه ر سه نده لاییه کهی سه رسه را دانیشته بوو و خه ریکی چنینه بوو. ئە وه نده سه رقالی کاره کهی بوو گوئی له ته په ی پیم نه بوو.

وه کو پیشله سه رم کرده سه ر پانی. له بن لیوه وه وتی: " شایانه ژیکه لانه کهی دایکی له کوئی بووی. " هه روا خه ریکی چنینه خوی بوو. ئە ژنوکانیم راته کاند، تابلۆ کهم پیشان دا ئە ویش سه ری به سه ر وینه ی نیو تابلۆ که رۆگرت و هه ولی دۆزینه وهی بابمی دا که له وئی نه بوو. دایکم تالیک هه وریشمی سووری له قامکی هالاند بوو. خه ریک بوو به په له ده م و لیومی ده چنی. ئە ژنوکانیم پاره شانده.

مشك له ئاسمان هاتبووه خوار و خه ریک بوو لاقمی دهجووت. دایکم ئاگای له هیچ نه بوو، له تابلۆ که پامابووم له نیو دار و درهختاندا له بام دهگه رام، مشك تازه ئە ژنوکانمی جووتبوو و تفی کردبووه. خه ریک بوو شان و پیلی دهخواردم. دوايه هه وریشمه کهی ده م و لیوم جووتران و ئیدی ئە و چاوه جوانانه م هیچ کوئی نه دی. ئە من ئیتر له هیچ کوئی نه بووم و مشك خه ریکی خواردنی ئە ژنوکانی دایه بوو که له نیو تابلۆ که دا له بام دهگه را.

* دیوان سومنات، خسروی - ابوتراپ، نشر مرکز، چاپ دوم، ۱۳۸۰.

دوای ئەو شەو

مەرجان شیر محەمەدی

ئەمپو پاش نیوهرۆ، لە شەقامەکەو دەرویشتم، هەر ئەو شەقامە درێژە
بە شانی وەرزشگاکیوەیە. هەر ئەوێ چوار دەوری دیوارە، لە هەوڵەو
هەتا کۆتایی چۆل و هۆلتر لە جارێ. لە بەر ئەوێ ئەمپو هەینی بوو.
دەزانی چیم وە بێر هاتەو؟ رەنگی بزانی. برێک گۆقار و پۆژنامەت لۆولە
کردبوو و خستبووتە بن هەنگل بە پەلە ملی رێگات گرتبوو. تاریک
داهاتوو. کتیبیکم بۆ پۆژی لە دایکبوونت کړیبوو. لە جانتاکەم دەرھینا و
دامە دەستت. ئەو رستەییەم لە سەر هەوڵ پەری کتیبیکە نووسیوو،
ئێستاش هەر لە بیرمە: ” بۆ هەمیشە نوختە، بێ نوختە هەتاهەتایە. ”

کتیبیکەشت هەر وەک گۆقارەکان لە بن هەنگل نا. زیاتر لە دە چرکەسات
وہختمان نەماوو. کەسێک بە ماشینەو لە شەقامی بەھار چاوەرپوانت
بوو، ناویشت وت، بەلام لە بیرم نەماو. ئاخری ئەو شەقامە دەیمیئ
بگاتە بەھار، کۆلانیکە، کۆلانیک بە مائە کۆنەکانییەو، بە پیرە
دارەکانییەو بەلام لایەکی کۆلانەکە هێشتا دیوارە. هەتا ئەو سەری
کۆلانیش چووین و گەراینەو. بێتم وت:

”دەزانی چییە؟ ھەست و ئیھساسی کەسیکم ھەییە کە خەلاتیکی بە
نرخى زۆر جوان. ئەو کەسە دايمە دوودلە، نەکا خەلاتەکەى لە دەست
بەربیتەووە و بشکى. ” تۆ پیت و تم: ” کچی باش، تۆ ئەویندارى. ” منیش و تم
: ” تۆ ئەویندارت کردووم. ”

ھەر زۆر زوو، ھەستیک، ھەستیکى نامۆ پى و تم تۆ ئەو ھاموشۆیە تەواو
دەکەى. پۆژیک دیت و دەلى: ” بەسیەتى با کۆتایى پى بىنین. ” جاریکیش
ئەو ھەم پى و تى، بەلام تۆ و تى: ” دانیای تۆ ئەو کارە ناکەى؟ ”
من و تم: ” من؟ من باوهرم ھەییە بە ھەست و ئیھساسم. ” دەزانی،
ھەمیشەى خودا تۆ لەگەل خۆت بە کیشە دەھاتى. خویشت نەتدەزانی
خەریکی چى. بەلى ئیستا کە بیری لى دەکەمەو، تیدەگەم ئیدی لەو ھەموو
” داىە مەمدە بە گورگى ” یە ماندوو بووم. زۆرم ناز کیشای.

پیت دەوتم: ” من مەفحت دەکەمەو. ” و تم: ” ئەگەر بە جیم بیلى، ژیانم
لى دەشپۆینى. ” تۆش بەلینت پى دام کە بە جیم نەھیلی. لە ھەر چى شەرت
و قەرارە بیزم ھەلدەستى. بە تاییەت لە قەولى پیاوانە ئەمرو بەلینت پى
دام، ھەوتەیکە دواتر بەلینتەکەت خستە ژیر پى. دیسان قەولت دا و ھەر
خیراش شەرت و پەیمانەت بەتال کردەو. قسەت بر ناکا. پیاو باوهر ناکا
ئەو ھەندە پەیمان شکین بى. جاریک لە شەقامى بەھارەو دەھاتینە خوارى.
دەمەو ئیوارى بوو. لە بارەى فیلمیکەو قسەمان دەکرد. ژن و پیاو ھەکە
دەمەقالەیان بوو.

تۆ و تى: ” بەستە زمانە، چەندە ئافرەتیکى بىتاوان بوو! ” من و تم: ”
بنیادەمیکى گەوج بوو. ” چونکە دەزانم گەوج بوون چۆن چۆنییە، بە
چەشنیک و ھکو خۆم. تۆ و تى ” ئافرەتەکە ئەویندار بوو. ” بە سیلەى چاو
سەیرم دەکردى. ھەر ھەك جارەن کتیب و گوڤارت پى بوو، سەرت
بەردابوو و بە پەلە دەپۆیشتى. لیم گەرى با لە لایەکی دیکەو دەست پى

بکہم. ھەر ئەو شەوہی خەریک بووم یەکی لە گەڤالەکانم پاکنوووس دەکرد. کات دوازدەوی شوو بوو تەلەفۆنت کرد: "سەلام، حالت چۆنە؟"

"سەلام، ئیوہ چۆن؟" من زۆر باشم، ئەی ئیوہ؟

پیت وایە دەمتوانی باش نەبم؟ گەڤالەیی چەند کاریکم پی دابووی وەبخوینی، بیروپای خۆت دەربیری. وتت: "گەڤالەکانتم خویندەوہ. باش بوون. سبەینی دواي وانەکان بە یەکەوہ دێینە دەری، قسەیان لە سەر دەکەین. ئیوہ سبەینی دێنەوہ سەر کلاس؟"

"بەلی سبەینی دیم." "کەوابوو ھەتا سبەینی." بەیانێ نەختیک دواکەوتم، وانەکانم زۆری کات گرتم. بە قەت درێژایی تەمەن. دە جاریش سەیری کاتژمێرەکەم کرد. ھەتا ئەو وەختەیی زەنگی سەعات ھەوت لێدرا. دەرسەکان تەواو بوون. بەلام ھاوڕێکانت نەیان دەھێشت برۆی، لە دەورەت کۆ ببوونەوہ. پرسیار لە سەر پرسیار. من لە دالانەکەدا راوہستابووم وا بزانی دە چرکەیک دەبوو. ئەو شەوہ ماشینت ھینا بوو. لە بەر چاوی ئەو ھەموو خویندکارە سواری ماشینەکەت بووم. وتم: "ترسی دەمگۆت نییە؟" وتت: "نا، ھەر بە راستی پیم خۆشە خەلک خراپ لە بارەیی منەوہ بیر بکەنەوہ. دەمەھوئی چەواشەیان بکەم."

چاویکم لی کردی و پیکەنیم. ئەوہش چ پیکەنینیک، گالتە جارێ، بە دەست خۆم نەبوو. بەلام قەت وا بیر مەکەوہ تۆش زۆر وریای. پوانینەکەت ھەموو شتیکی درکاند. وتت: "بەستەنی دەخۆی؟" وتم: "بەو سەرماپە؟ بەو زستانە؟" وتت: "بەلی ئیستا بەستەنی خۆشە." لە ئاخریدا، سەبارەت بە زۆر شت قسەت کرد، تەنیا لە بارەیی گەڤالەکانی منەوہ نەبی. لە دلەراوکی ھاتمە دەری، وتم: "دەزانی چییە؟" وتت: "چی؟" وتم: "من ھەزم لیتە." وتت: "کچیکی سەیری! ئیتر بیدەنگ بووی. دەقەیک ھیچت نەگوت. لە یەکیک لە شەقامەکانی قەرەبالغی شاردرا بووین. نازانم کێھا شەقام بوو. پیویست ناکا کوئی بوو. ئیتر تۆش دەستمت گرت و وتت: "

منیش ئەوینداری تۆم.

بۆ ماوہیہکی کہم چاوم لە سەر یەك دانا. وەمدەزانی کیشی پەرە
مریشکیکم ھەبە لە سەر زەوی.

با ئەوہش بلیم: بۆ ئەو چرکەساتە شیرینە زۆرت سپاس دەکەم. ئەو کاتە
تەواوی ئەو ئازارانە دەھینا تۆ لە دواوەدا بۆت دروست کردبووم. شتیکی
دیکەشت پێ بلیم: من ھەر لە ھەوہلێشەوہ بەم باس و خواسەم دەزانی. من
دەمزانی تۆ ژنت ھەبە. لە مێژ بوو لەگەڵ خۆم کیشەم بوو. زۆر زوو ئەوہم
پێ وتی. من نەھاتبووم ھیلانە لە ژنەکەت بشیوینم. ھەردووکمان
سەرمان لێ شیواوو. بەلام ئیستا وا بزانی تۆ بارت راستە. کاتیك وتت:
وہختیک دەرس و دەورمان تەواو بوو دەچینە دەری، زانی کاریکی باش
نەبوو. کاتیك بە وردی لە چاوم رامابوو وتت: "بەستەنی دەخوی؟!"
دُنیا بووم.

ئەگەر ئەو شەوہ نەدەچووینە دەری. ئەگەر ھەر لە سەر کلاس پەختە لە
گەلەکانم دەگرت و من ئیزنم بە خۆم نەدەدا قسە بکەم. بەلینم بە خۆم
دابوو لە دلی خۆمدا رایگرم بۆ ھەتاھەتایە و بەلام تۆ نەتھیشت، تەلەفۆنت
کرد و دواوەش سواری ماشینەکەت بووم. بریا وەرپووی خۆم نەھینابا.
بریا پیتن نەوتبا. خۆزیا ئەو کاتە و تەم خۆشم دەوی، وتبات: کچی باش
دەنا من سەبارەت بە تۆ ئەو ھەست و باوەرەم نییە. کەچی تۆ دەستت لە
نیو دەستم نا، ھەر ئەو جۆرە بۆ پوویەرووی خۆت روانی بوو، گووتت:
منیش تۆم خۆش دەوی. "لەو شەوہ بە دواوە گوزەرانی منیش گۆردرا. تۆ
خۆت دەزانی دەلیم چی، ھەزار دەرد سەری لیدابووم. بی ئارامی،
خۆشحالی، دلەراوکی ...، چەند جۆر بیرم لێ دەکردوہ. نەتدەزانی چەندە
وہرەز بووم؟ پۆژیک دەتوت: خۆشم دەوی بەبی تۆ ژیانم تووریک ناھینی.
پۆژیکیش دەتوت: نا، من نابوودت دەکەم. ئاوا نابی، دەبی کۆتایی بەو
حالە بەینم. دواپۆژ دەتگوت پوو لە ھەر لایەك دەکەم لەگەڵم دای. دیسان

دەتگوت: ھەر دەبىي پۇرۇش جىت بىلم.

ئەمپۇتەواو ھەوتەيەكە لە سەفەر گەراومەتەوہ. ئەو نووسراوہى بۇت بە جى ھىشتبووم ئىستاش ھەر لە سەر تاقەكەيە:

” ئىمە چى دىكە ناتوانىن لەو بارودۇخەدا وەمىنىن. ئىتر ناشى يەكدى بىنىن. زۆر شتى دىكەش ھەيە جارى بۇ وتن نابى ئەگەر ماوہ بوو باسى دەكەم.”

لە رۇيشتنەكەت قەلس نىم. بىروات ھەبى من لەو سەرى دىمەوہ، ھەر ئەو شەوہى پەنجەت لە نىو پەنجەم نا، وتت خۇشم دەوئى. توورپە بوونى من ھەر لە بەر ئەو نووسراوہيە وا بۇت نارەبووم. شتىكى پىر و پوچ بوو. رەنگبى ئەوہ لە لاي تۇش ھەر گالتە بى، بەلام پىم خۇش بوو بە پىوہرىكى دىكە تەواو ببوايە. پىم خۇش بوو بەرەو رووم راوہستاباي وتبات: خودا حافىز. لەو دوايىيانەدا زۆرت دەستى دەستى پى دەكردم. من بە راستى خۇم حازر كىردبوو بۇ لىك دابىران. لە يەك دوور كەوتنەوہ. بەلام ئەو نووسراوہيەت، ئەو نووسراوہ خاوينەت، ھەموو تان و پۇى كارەكانى لە بەريەك برد. ئىنسان لەم شەقامەدا گەلىك شتى وەبىر دىتەوہ. شىعر و مېرەكانى تۆ. نازانم من وا بىر دەكەمەوہ، ھەمووى ھەر پەرزىن و دىوارە. كەچى ھىشتا بەرامەى ئەویندارى پىوہيە. خۇ رەنگبى ھەر بۇ منىش وابى. يان لەوہ دەچى من خەرىكى خۇ فرىودانم. بۇ ئەوہى ھەر وەخت بى تاقەت بووم شوينىك بۇ ھەسانەوہ ساز بىكەم. ئىستا بە دايمەى خودا لە بىرى ئەو قسە قۇرپانە دام. بۇ ھەتا ھەتايە، بۇ ھەمىشە. ئاي چەندە ھەلخەلەتپنە، چەندە لەرزۇك و رووخەكە، ھەر وەك بەلىنىيەكانى تۆ.

* سەرچاوہ: شىر محمدى. مرجان، بعد از آن شب، نشر مركز، تهران، چاپ اول ۱۳۸۰

* گۇقارى مەھاباد / ژ: ۲۵ / خاكەليوہى ۱۳۸۲

نجيب محفوظ - لە سالى ۱۹۸۸ ز - خەلاتى ئەدەبى نۇبلى

بردهوه له ئەدەبیاتی دنیای مۆدێرنی عەرەبدا پیشپهوه. له ماوهی ۶۰ سالدا ۴۰ رۆمانی نووسیوه، له نیۆ ئەواندا میرامار (۱۹۶۷) گۆرانی بووکینی (۱۹۸۱) بەشیکه له ئاساری کلاسیکی ئەدەبیاتی خاوەرمیانه. بێجگه لهوانهش چارده چیرۆکی نووسیوه، هەلبژاردەیهك لهوانه بلۆکه‌رهوهی قاهیره له سالی (۱۹۹۱) به زمانی ئینگلیزی به ناو نیشانی زه‌مان و مه‌کان و چه‌ند چیرۆکی دیکه بلۆوی کردهوه. «رۆژیکی ناته‌واو» له‌و کورته‌ چیرۆکانه‌ی هەلبژاردراوه.

* سه‌رچاوه: کارنامه، ژ ۳۲ سال ۱۳۸۱

ناتەواو

نەجیب مەحفووز

لەگەڵ بابم دەرویشتم، دەستی راستیم گرتبوو. بۆ ئەوەی لە پێی ئەو
دەرچم، خێرا خێرا لاقم هەلەهێناوه. جلوبەرگم سەرتاپا تازە بوو. پێلاوی
رەش، کەواى کەسک، تەقیلەى سوور. ئەوەندەش بەو بەرگە تازانەوه کەیفم
ساز نەبوو. ئاخر نە جەژن بوو نە روژیکى تاییەت، ئەو یەكەم روژ بوو
دەیانناردمە قوتابخانە، دایکم لە پشت پەنجەرەکەوه سەیری دەکردین.
منیش خێرا خێرا ئاورپیکم لێدەداوه، دەمويست بە هانامەوه بیّت.

ئەم بەر و ئەوبەرى شەقام زەوى و زار و باغ و بیستان بوو ملی
رێگامان گرتبوو. هەتا چاودەیدی سەوزەجار بوو. دارى هەنجیر، خەنە،
تاق و لوقیش دارى خورما.

لە سەرخۆ وتم: بابە من خەتایەکم نەکردوو، بۆچی دەمبەى بۆ
قوتابخانە؟!؛

بە پێکەنینەوه گوتى: «خۆ منیش نامەوى تەمبیت بکەم، قوتابخانە
جیگای تەمبیکردن نییە، کارخانەیهکە لە منداڵانى چکۆلە، پیاوانیکی

گوره و بلیمهت دروست دهکا. پیتهخوش نییه ئەتۆش یهکیک بی وهکو باب و براکانت؟»

بهو قسانه رازی نهبووم، باوهپر نهدهکرد دوور کهوتنهوه له مائی و رویشتن بۆ ئەوبههری شهقام بۆ نیو ئەو خانووه زههلاحه که ههروهک قهلائی دیو و درنج دهچوو کاریکی باش بی. گهیشتنه بهر دهرگای قوتابخانهکه. ههسارهکهی پر بوو له کوپ و کچی چکۆله، بابم وتی: «بۆ خۆت برۆ، بچۆ بۆ لایان. شهرم مهکه و رووت خۆش بی، کاریکی وا بکه ههموویان چاو له تۆ بکهن کوپیکی چاک به.» منیش خۆم له قسهکانی گیل کرد، توند توند دهستیم گرتبوو. بهلام ئەو زۆر به هیمنی له خۆی دوور دهخستهوه و گوتی: «پیاو به، له ئەورۆکهوه ژیانی راستهقینهت دهست پیدهکا، کاتی گهراوههش بۆ مائی چاوهپریت دهبم.» هیچ کهسیکم نهدهناسی. ئەوانیش منیان نهدهناسی. له دلێ خۆمدا وتم، ههه دهلیی ریگام لی ون بووه. بهلام ورده ورده وهک ئەوهی شتیکی سهیریان دیتبی ههموویان چاویان تیبیریم. کوپیک هاته بهردهم گوتی: «کی لهگهلت هات؟» له بن لیوهوه گوتم: «بابم» سهری بهرداوه و گوتی: «من بابم نهماوه» مهحتهل مابووم، نهمدهزانی چی بلیم، دهرگای مهدرسه به جیرهجیریکی ناخۆشهوه پیوهدرا. مندالهکان دهستیان کرد به گریان زۆری پینهچوو زهنگ لیهدرا. ژنیك و سی چوار پیاو ئارام و له سهههخۆ هاتن بۆ لامان. پیاوهکان به چهند دهسته ئیمهیان دابهش کرد. ههساره گورهکهی قوتابخانه له سی لاوه خانووی چهند نهومی تیدا بوو. یهک به دوا یهکدا ریزیان کردین. منیش ههه سهیری ئەو نهۆمه بهرزانهم دهکرد و بالکۆنهکانیان به دار ساز کردبوون. ژنهکه وتی:

«ئیره مائی تازهی ئیوهیه. دایک و بابهکانیش ههه لیهدرا. ئیره جیگای ههموو شتیکه، زانست، دین، برۆا. ئیتر فرمیسهکهکانتان بسپرنهوه، تامهزۆی ژیان بن و بهروه پیری بچن»

له بهرامبهر راستییهکاندا به چۆکدا هاتین هەر ئه و به چۆکدا هاتنهش
بوو به هۆی رازی بوونمان بۆ هه‌میشه. بوونه‌وه‌ره‌کان هۆگری
گیانله‌به‌رانی هاوچه‌شنی خۆیانن. هەر له و چرکه‌ساته‌وه دلم بۆ لای
منداله‌کان ده‌یکورکاند. بۆم ده‌رکه‌وت ترس و دلله‌پاوکیی من له خۆرا بوو.
قه‌ت بیرم نه‌ده‌کرده‌وه قوتا‌بخانه ئه‌وه‌نده جیگایه‌کی خوش بی. زۆرمان
کایه‌ی سه‌یر و خوش کرد. جۆلانی، خوشارۆکی، تۆپین و بازه‌لین. له‌سه‌ر
که‌لاس مۆسیقا و یه‌که‌مین شیعر و ئاوازی ژیانمان خوینده‌وه. بۆ یه‌که‌م
جار له‌گه‌ل پیت و زمان ئاشنا بووین کوره‌ی زه‌ویمان چاوپیکه‌وت
هه‌لده‌سوورپا و قاره‌ و زۆربه‌ی ولاتانی دنیای نیشان ده‌داین. ژماردنی
۱/۲/یان فییر کردین. چیرۆکی دانهری عه‌رز و عاسمانیان بۆ
خویندینه‌وه، باسی هەر دوو دنیا‌یان بۆ کردین. گویمان گرت له‌چه‌ند
ئایه‌تیکی خودایی. خواردنی به‌تام و خوشیان پی داین. سه‌ر خه‌ویکمان
شکاند و دیسان له‌خه‌وه‌ستاین. ئه‌و جاریش دۆستایه‌تی گرتن و کایه‌ و
دریژده‌دان به‌خویندن. ئه‌و رچه‌یه‌ی قه‌رار بوو بیگرینه‌ به‌ر بۆمان
ده‌رکه‌وت. هەر به‌و جۆره‌ی بیرم لی ده‌کرده‌وه لیۆرپۆژ بیوو له‌خوشی. به‌لام
که‌ند و کلۆشی تیدا هه‌بوو. گێژله‌لوکه و ره‌شه‌بای ژیانکوژ به‌رپۆه بوو
تاکو به‌هاری ته‌مه‌نمان لیس بدا. ده‌بوو زۆر وریا بین خیرا به‌چۆکدا
نه‌یه‌ین. پێشکه‌وتن پێشپرکی بووه هۆی شه‌په‌دنده‌ندوکی و ده‌نگ
داگۆرپینمان. ئه‌و خانمه‌ش سه‌ره‌پای ئه‌و هه‌موو رووخۆشییه‌ی هه‌یبوو
جار جاریش نیو چاوانی تیکه‌ده‌نا و لیمان زیز ده‌بوو. جاری واش بوو
حاکم ده‌ستووری دارکاری ده‌کردین.

بێجگه‌ له‌وانه‌ش تازه کار له‌ کار ترازو بوو، نه‌ده‌کرا بیه‌ر و عه‌قیده‌ت
بگۆری. ریگای گه‌رانه‌وه‌ش بۆ مالی بۆ ئه‌و به‌هه‌شته‌ گه‌را بوو. ته‌نیا ئه‌وه‌ی
له‌ پێشماندا بوو هه‌ول و تیکۆشان بوو ئه‌وانه‌ی له‌ توانایاندا هه‌بوو له‌ نیو
ئه‌و هه‌موو گه‌ی‌ر و گه‌رفته‌دا که‌لکیان له‌ فرسه‌ت وه‌رده‌گرت و هه‌ولی

سهرکه و تنیان دهدا. زړه‌ی زهنگ بهرز بووه و رایانگه یاند کات و ساتی خویندن و کاره‌کان دواپی هات. مندا له‌کان روو به درگای هساری که کرابووه خیزه‌ریان کرد. مالا واییم له دوسته‌کانم کرد و له درگای هساری هاتمه ده‌ری. چاوم به ده‌رو به‌ری خوډما گپرا هرچه‌ند قه‌رار بوو باجم بی به شوینمدا به‌لام دیار نه‌بوو.

له که‌ناریکه‌وه راوه‌ستام و چاوه‌پروان مامه‌وه. ماوه‌یه‌کی زور کاتم به فیرو چوو، گوتم وا باشه به‌رهو مال ببه‌وه چاکه. چهند شه‌قاویک دور نه‌که‌وت‌بوو مه‌وه تووشی پیاویکی گه‌راوه هاتم خیرا ناسیمه‌وه و به پیکه‌نینه‌وه به‌رهو پیرم هات ده‌ستی له نیو ده‌ستم نا و گوتی: «زور له میژه یه‌کمان نه‌دیوه چونی؟» سهریکم بو له‌قاند و له وه‌لامدا گوتم: «تو باشی؟» دیسان ده‌ستی له گهل لیکدامه‌وه و به جیپه‌یشتم. چهند هه‌نگاو رویشتمه پی‌شه‌وه که‌چی له پر بووم به داهول یا ره‌بنا! نه‌وه شه‌قامه‌ی پر بوو له داری په‌لک و چنار چی به سهر هاتووه؟ نه‌وه هموو ماشینه له کوپه هاتون، نه‌وه گشته خه‌لکه ده‌لپی داباریوه، نه‌وه هموو زبل و زاله که‌ی لیره هه‌لدرا بووه؟ نه‌وه هموو زه‌وی و گه‌نمجاړه چی لینه‌اتووه. هه‌تا چاو هه‌ته‌ری ده‌کرد باله‌خانه و بیناده‌می ورد، درشت ده‌نگ و هه‌را پیاوی کاس ده‌کرد. له هه‌ر قوژبن و که‌ناریک سی‌حربازه‌کان ماریان له قرتاله و زه‌مبیله‌کانیان ده‌هینا ده‌ری، زوری پینه‌چوو ده‌سته‌یه‌کی گه‌وره په‌یدا بوو. (ته‌لخه‌ک و ته‌نافبازه‌کان) له پیش ده‌سته‌وه ده‌رویشتم به‌رنامه‌ی کاره‌کانیان راده‌گه‌یاند. ده‌نگ و هه‌رای (نازیر) ماشینی ئاور کوژینه‌وه ده‌هات مه‌علووم نه‌بوو چون به نیو نه‌وه هموو مه‌خلوو قه‌دا ریگای خوی ده‌کاته‌وه چون ده‌گاته شوینی مه‌به‌ست. شوفیری تاکسیه‌ک له‌گهل موسافیره‌که‌ی به کیشه هاتبوو که‌س نه‌ده‌چوو نیو بزیان بکا. سهرم له گپزه‌وه ده‌هات. له‌وانه بوو بده‌مه کیوان. سهر بوو چون له‌م چهند کات می‌ده‌دا نه‌وه هموو شته رووی داوه، به دانیک؟ وه‌لامی نه‌وه پرسیاره‌م له

مالئ له بابم وهردهگرت. به لام مالم له كوي بوو؟ تهنيا خانووي بلند و
خه لككي زورم چاو پیده كهوت. به پهله خوم گه يانده سهر چوارر پيانه كه.
ريگاي مالمان به ويدا بوو. ماشيني ئاوركووژينه وه دهيزيراند، دري به
حه شامات دها.

به خوم گوت: «ليگه پي با به كه يفي خوي ئاور ولات بسووتيني»
يه كجار زور تووره بووم نه مده زاني كه ي ده توانم له چوارر پيانه كه
ده په پيمه وه. قهنده كيشيك پچوو هه تا شاگردى دووكانى كونه شورى له
قولينچكى چوارر پيه كه وه هات بو لام. ده ستى بو راداشتم. به ئه ده به وه
گوتى: «با پيره، ئيزنم بده بتان به مه ئه وبه رى شه قامه كه».

كۆنۈر

ست جان اروين

كاكى خوت بۆت بگىرپتتەو، لەوئ دەور و زەمانىدا كابرەيك ھەبوو، رەنگبى نىوبانگىشت بىستبى، پىيان دەگوت تام كۆنۈر. تام پشيلەيەكى ھەبوو بەتەنى بە قەت دە، دواز دە تەلە بەكار بوو. تام زۆرى شايى پى بوو. ناحەقىشى نەبوو، ئەو پشيلەيە سەد كاوپرە مئوى دەھىنا، خو ئەگەر ئەوئەندە باش نەبوو بە مشك رەيەك گەنمە شامىيان بو نە دەھىشتەو. دەزانى چىيە، تام لەو ئەلە دەولە مەندانە بوو خەرىكى كرىن و فرۆشتنى گەنمە شامى بوو. چۆكى لە سەر سىنگى بازار دانابوو، بە كەيفى خۆى بازارى ھەلدە سووراند نرخی گەنمە شامى دەبردە سەرى و دايدە بەزاند ھەر ئەوئەندە دە، دواز دە جەوالى گەنمە شامى دەفرۆشت يان ەمبارى دەکرد دەستى خۆى رەپىش دەخست. ھەوسارى بازار لە دەستى خۆيدا بوو. سالىكىيان قاتى و قىرى پەيدا بوو، تام لە ترسى ئەوئەنى نەكا لە برسە مردوو ەكان فكري خراپ لە سەريان بەدا، بە تەماى ەمبارەكانى بن، ھەر بە راستى دەيوست داوا لە دەولەت بكا لە نىو ئەرتەشدا بە رەسمى

وهربگیری.

کابرایه کی (له قاتی پهیدا بوو)، که گویي بۆ قسه کانی شل کردبوو، گوتی: «حهی برۆحهی لهو تره هاته، جا بۆ شتی وا دهبی. ههی عهمری ئه و دهوله ته نه مینی. وا به سی، چوار ته لیس دانه ویله وه دهوله ته، عهجه ب قسه یه کی قوره!

مورفی وتی: «دهزانی چی کاکي برا، ئه گهر باوه رت به قسه کانم نه بی، ناشتوانم کاریکت بۆ جیبه جی بکه م، عه مر و چاوم، به بی درۆ و ده له سه راستت پیده لیم، به لام تکات لیده که م لیمگه ری با قسه کانم بکه م له ده مم مه ده، رهنگی باوه رت به قسه کانم نه بی، تو لیمگه ری با هه رچی هه یه ریك و راست بیگیرمه وه و ئه و جاریش ده زانی ئه و هه قایه ته هه لگری ئه وه یه گویي بۆ رادی ری. بیجگه له وه ش، له بیرت بی کاکي من ئه تو لی ره غه ری بی نازانی دنیا چ باسه! لی ره شتی سه یر و سه مه ره روو ده دا، هه ر له فیزیک و میتافیزیکه وه بگه هه تا شتی زور سه یرتر کۆلیك بیر و باوه ر و فکر و خه یال کار ده کاته سه ر شانس و به ختی کابرای لادی بی»

پیاوه که هه یچ له و پیت و وشه ئالۆزانه ی ئاخری تینه گه یشت، مورفیش هه ر وا به لام هه ر چۆنیک بوو ئه و به و قسه قۆرانه ی کابرای ده مکوت کرد. ئه و جار درێژه ی دا به گێرانه وه ی چیرۆکه که: کاکي برا، ده زانی چی، ئه و پشیله یه ئه وه نده له مالد باه کار ده هات که تام سویندی ده خوارد ئه و پشیله یه هه ر ده لئی عینسانه، ته نیا نه یه ده توانی قسه بکا، به جوړیک له پیاوی ده روانی هه ر مه پرسه، تام ده یوت: لیم روونه؟ له مه به سستی قسه کانم تیده گا. به یانیان ده هاته سه ر سفره ی نان خواردن له په نای تام داده نیشت و یه کجار به نه رمی کلکی به رانی ئه ودا ده هی نا، زور زهریف، یانی جوانتر له و قسانه ی له کتیباندا ده ینووسن. پیت و ابوو که ده لی: «تام کۆنور نه ختی کم شیر پی ده. وه ختی ک شیره که ی ده چه له پانده وه باوه رت نه ده کرد. هه یچ ئینسانیک ئه وه نده پیژان بی، روژیک هه وه لی به یانی تام

دەيھەوئى بچى بۆ بازارى شار بەلەين بە ژنەكەى دەدا ئەگەر گەنمەشامىيەكانى فرۆشت ھەر بەو پوولە كەوش و پىلاو بۆ مندالەكان بىكپى. جا ئىدى خۆ ديارە بەر لەوھى دابنىشى و نانى بەيانى بخوا ئەندازەى لاقى مندالەكانى دەگرئ بۆ ئەو كارەش قەلەمەيەك دەھىنى بە ئەندازەى ھەر يەك لە لاقى مندالەكان لەلەى دەكا، خىزانى تام ئەوئەندەى رست: تۆ خودا و پىغەمبەر جوان ئەندازەى لاقى بىلى ژىكەلە بگرە ھەتاكو چەقۆلە دەستى دەرچوو و لاقى ئەو مندالەى كۆلەوار كرد. ئىتر ئەوھى وى لىكرد چەقە و ھەرا ساز بى. جا ئەوھى بوو تام بە تاقي تەنيا نان و چاى بەيانى خوارد. خىزانىشى خەرىكى ژىر كردنەوھى بىل بوو. يانى گەرەكى بوو قامكى لاقى بىل دەرمان بكا. دەزانى چىيە كاكى خۆم وەختىكى تام دەويست ئەندازەى لاقى مندالەكانى بگرئ پشیلەكە ھەر بەو خووەى كە ھەيىوو، زيت زيت چاوى لە چاوى دەبىرى، ھەر ئەوئەندە تام دانىشتە سەر سفرەى بەيانى پشیلەكە توندتر كلكى ھىنا بەرانى تامدا. ئەويش شەشانگ لە بىرى ئەوھى بوو ئەگەر گەنمەشامىيەكانى بفرۆشى چەندەى پوول وەدەست دەكەوى. لەو لاشەوھە دەتكوت دوو مېشى لە كونيكداد دیتۆتەوھە، بۆ چى؟ چونكە لاقى مندالەكەى برىندار كردبوو لە دەست كەوش كرىنى ئەو نەجاتى ھاتبوو. ھەر بۆيە فكري لە لای پشیلە بۆر نەمابوو، ھەتا ئەوھى پشیلەكە رقى ھەستا و خوین بەرى چاوى گرت، مپاندى و بە ھەموو قەوھتى خۆى پىست و گوشتى تامى ھەناسە ساردى دارپنى. تام ھاوارى لى ھەستا، پرى كرد بە جىگا رووشاوەكەدا، گوتى: «چنگ و پلم دەرنى سەگباب خىو! ھەر ئىستا كا لە كەولت دەئاخنم تۆ راوہستە! مەگەر دەستم پىت نەگا، لە بنەوپالەوھە دانەيەكى تى سەرواند. پشیلە بۆر ئەوئەندە بە خىسەوھە سەبرى دەكرد، دەتكوت جنىوى دەداتى، چاوەكانى ھەر وەكو چراى فايتوونەكەى دايرەى پۆست لە نيو تەم و مژدا برىقەى دەھات. جا خالى خۆت بۆت بگىرپتەوھە، پشیلەكە ئەوئەندە سەير

بوو گوتى: «مياو مياو» بە جۆرئىك سەيرى تامى كرد مچورك بە تەپلى سەرى داھات و لەبەرى پىي دەرچوو. زۆر بە ھەرپەشەو گوتى: «ھۆى تام كۆنۆر» تام لە ترسان مووى بەدەنى بوون بە نەشتەر، لەوانە بوو زەندەقى بچى، پشیلە و قسە كردن؟ بە شلەزاويیەو سەيرى پشیلەكەى دەكرد. پشیلەكەش بە بۆلەيەكەو گوتى: «ھۆى تام كۆنۆر!» تام گوتى: «خودايە ھاوار! خو بە راستى قسان دەكا! ديسان پشیلەكە مياواندییەو و گوتى: «ھۆى لەگەل تۆمە تام كۆنۆر!»

تام گوتى: «بەلى خاتوون!»

پشیلە بۆر گوتى: «تۆزئىك لىم نزيك ببەو، دەمەوى شتئىك بە گویتدا بچرپىنم» لە جىي خوى قيت بۆو بە دەستى ئامازەى بۆ كرد و بە جۆرئىك چاوى لى دادەگرت و بە چەشنىك سەرى راگرتبوو، دەتگوت حاجى تاغیە و دەستوور بە نۆكەرەكەى دەدا، گوتى: «وەرە دەرى كارى تايبەتيم پیتە» تامى قور بە سەر ئەوئەندە پەشۆ كابوو ھەرپەى لى بوو بە جریە. بە شوین پشیلەكەدا رۆیشت. پشیلە بۆر چوو دەرى و لە ژیر سىبەرى سەرگىرپى ئەسپەكان لە پىشت خانووەكەى تام رۆنىشت. ھەر ئەوئەندەى تام لە قەراخ سەرگىرپەكە و دەدەر كەوت پشیلەكە دەستى خستە سەر لىوى وەك ئەوئەى بىھەوى بلى: «تام، وریا بە كەس نەزانى»

تامى چارەپەش لە ئەلف نەدەھاتە بى، راست چوو لە بەر دەم پشیلەكەدا راوہستا، ئەویش گوتى: «تام، من زۆرت حورمەت دەگرم. شتئىك ھەيە دەبى پىت بلىم. ئەو جۆرەى تۆ دەتەوى برۆى دەزانى لە لای دەر و جيران ئابرووت دەچى؟ من خوشم دەوى، بۆیە ئەوئەت پىدەلىم.»

تام پىي گوت: «نۆ، كەرتەم، خاتوون»

پشیلە بۆر وتى: «تۆ دەتەوى بچى بۆ شار كەوش بۆ مندالەكانت بکرى. پياوى چاك ئەى منت بۆ چى لە بىر چۆو؟»

تام وتى: «مەگەر تۆش كەۋشەت دەۋى؟!»

پشیلەكە گوتى: «ئەى بۇ چى نامەھەۋى، جىرانەكان پىمدەلین زۆر سەپىرە ئەۋ پىاۋە باشە چۆن وىژدانى قەبوۋل دەكا پشیلەكەى بە پىخاۋسى بىت و بچى»

تام گوتى: «ئاخر ھەتا ئىستا، كى دىتوۋىھەتى پشیلەكەۋش لە پى بكا؟»
پشیلە بۆر گوتى: «تۆ نەتدیتوۋە، بۇ چى؟» دواى سەرى ھەلینا و گوتى:
«مەگىن كەۋش بۇ، ئەسپ ناكپن؟ جا بۇ من چىم لە ئەسپ كەمترە، ئەۋ جارېش دەست و پىى من زۆر لە دەست و پىى ئەسپ زەرىفتەرە». تام لە بەر خۆیەۋە گوتى: «بەلا لەۋ تەرح و دیدارەت بدا»، چاۋ چاۋ ھەر دەلپى ژنە حىزە قسان دەكا، چەندەى شایى بە قاچ و قولیەتى»

گوپى دەزىنگایەۋە، بەلام، دەزانى چى كاكى خۆم كابرا ۋەرۋوى خۆى نەھىنا، ھەر بۆیە مىلى نا لە چەلەھانى لەگەل پشیلەكە، تام پىى وت:
«خاتوون فەرمايشەكەت زۆر جوانە، ئەسپ كەۋش لە پى دەكا. بەلام دەزانى چىیە ئەسپ مافى خۆیەتى. خاتوون ئەۋ بەستەزمانە مەجبورە، ئەۋ ھەموو رىگا تەقتەقانەۋ ھەوراز و نشیۋى دەپرى»
پشیلە بۆر نەختىك مەحتەل ما، گوتى:

«تۆ نازانى ئەۋ لاق و قولەى من بۆتە كۆتەى كوتراۋ». تام گوتى:
«فەرمايشەكەت جوانە، خاتوون، بەلام چۆناۋچۆن پىلاۋت لە پى بكام؟»
پشیلەكە گوتى: «ئەتۆ خەمى ئەۋەى مەخۇ، ئەۋ كارە بە خۆم بسپىرە»

تام زەردەيەك گرتى و گوتى: «پشى خانم، ھەتا ئىستا كەسىك قاپوۋرى گوپىزى لە پى كرەۋى؟» پشیلە بۆر نىۋچاۋانى تىكناۋ بە تۈرپەبىيەۋە گوتى: «ئاگات لە دەمت بى تام كۆنۆر». تام وتى: «زۆر باشە داۋى لىبوردنت لىدەكەم، چاۋە راستەكەم، بەلام كە تۆ دەلپى ئەسپ كەۋشى لە پى دەكەن، خۆت باش دەزانى ئەۋ بە بزمارەۋە نالەكەى لە سمى قايم

دەكرى، ئەتۆ، چى لى بكم؟ كەوش چۆن بە پىي تووھ گىر دەبى؟»

پشیلە بۆر لەوانە بوو فججە بكا، گوتى: «گەمژەى زەبەلاخ! بزمارم بۆ چىيە؟ ئەم نىنۆخە درىزانەم بكم بە چاوتدا» چىنۆكىكى بە تام داھىنا، ژان بە دللى گەيشت. تام گوتى: «وھى ھاوار پىاو كوژا!»

پشیلەكە گوتى: «بەسيەتى شىر و رىويم بۆ مەھىنەوھ جەنابى كوئور» تام گوتى: «قورپى دنىام بە سەر! پووللى كەوشى ئىوھ لە كوئى بىنم. خو، يا رەبى بەرەكەت نەكەن لە سالىدا سى چوار جار، ھەر جارەى شەش ھەوتىكى وەكو خۆتان ھەلدەرپژن جا ئەو كەرەتەى وەرە ئەو كەرەى لە قورپاوى دەرھىنە، ھەر پشیلەيەكوو دوو جووت كەوش ئىتر ئەوھى ھەمە دەبى بىدەم بە كەوش و كلاس بۆ ئىوھ، دەى چۆن وەرھەم ھەلنەھىنم»

پشیلەكە گوتى: «بەسيەتى بىبەرەوھ، زووبە لە شوئىنىكى خراپ راوھستاوين پىمان بزائن ھەيامان دەچى. ئاخىر ژنەكەت زۆر ھەيا بە خوئە تام»

تام بزەيەكى گەوجانە نىشتە سەر لىوى و گوتى: «وھبال بە ئەستۆم، لەوھتاي توو بووى ئەو قسەيەت راست بووھ. پشیلە بۆر گوتى: «ئەو ژنەتيوھت دەللى مېشكى كەرى خواردوھ، ھىچ، سوئدى كەسىشم لە سەر نىيە خودا لە توئى دزىوتر لە دنيا دا دروست نەكردوھ.» پشیلەكە وەختى قسەكانى تەواو بوو، لە پىر ون بوو، تام وەك شىتان چاوى بۆ دەگىپا. لە لاي ژن و مندالەكانىش باسى ھىچى نەكرد، لەوھ دەترسا دلان لە خو بىيتەوھ بە درۆ پىي وتن: «دەمەوى بچم بۆ شارى چونكە دەيزانى پشیلەكە لە كەل و كونى سەرگىپرەكەوھ بۆى دەروانى. بەلام وەختىك گەيشتە ئەوسەرى رىگاكە بە جىي ئەوھ بچى بۆ بازار وتى: «بە جار و بە جەھەندەم!» خوارەى داىە و يەكسەر چوو بۆ لاي قازىيەك بە ناوى (سكوار بازاروم) دەيوست شكايەت لە پشیلەكە بكات.

پیره میردیکی رپوه له وخته به تامه زرویییوه گوئی بو قسه کانی مورفی راگرتبوو، قسه که ی پی بری و گوتی: «ته ح، مالته چنده چه قه ی ده که ی!» له لاشه وه خه لکیکی نه که م، گوئیان بو قسه قورپه کانی مورفی رادیرا بوو، که چی هر ئه وانه ش به و ته که ی پیره میرد که یفیان ساز ده بوو. جه نابی ویکنیز پووی کرده پیاوه پیره که و گوتی: «کا گنیز باز مه ده نیو فه رمایشه کانی خاله مورفییه وه» کا گنیز له و لامیدا گوتی: «ئیوه به و تورپه اته ی مورفی چو ن می شکی سهرتان ناچی؟! له پشیلوه شکایه ت کردن! دنیا ئاخر بوونه!» مورفی وتی «کاک ی خو م باش وایه گویت بکه یته وه، ئه وه حیکایه تی که و سهرتاسه ری ئه م و لاته پره له سیحر و جادوو.» به لی عه رزم ده کردن، تام ده یویست له ده ست پشیله که ی شکایه ت بکا. کا گنیز نه بی هه موویان هاواریان کرد: «ده ی باشه حیکایه ته که مان بو بگنیره وه».

قازی داوای له تام کرد هر چییه کی ئه و به یانییه به چاو دیویه تی و به گوئی بیستوویه تی بو یان باس بکا. تام له لایه که بیر ی له لای گه نمه شامییه که ی بوو، له لایه کیش له فکری پشیله که دا بوو، له و لاشه وه قامکی برینداری منداله که ی وه بیر هاتبووه، قسه که ی تی که ل، پی که ل گیرایه وه.

قازی پیی وت: «له هه وه له وه بیگیره وه» تام وتی: «عه رز بی له خزمه تی گه وره ی خو م دا ئه و به یانییه وه ختی که ده مه هویست بچم بو بازار ی بو ئه وه ی گه نمه شامییه کانی منداله که م بفروشم، بمبووره قامکه کانی لاقم، به ریز» قازی وتی: «قامکه کانی لاقم بفروشی؟»

«نا، گه وره م، پشیله که به م بو بازار، عه رزم ده کردن»

قازی وتی: «پشیله به ریبه بازار ی! کابرا هوشت له کوئییه؟ خو اردو ته وه؟» تام وتی: «نه خیر گه وره م، راستییه که ی هیندی سهر م لی

شیواوه. چونکی وهختیکی قامکی لاقهکان، بمبووره پشيله بۆر دهستی کرد به قسهکردن لهگهلم، ئهوه بوو له دین چومه دهري».

قازی وتی: «پشيله که قسهی لهگهله ئیوه کرد؟! هه ی به لاقی خوی سهد شوکر به ورده فهرمایشهکانی پیشووت تام، وا دیاره شهشدانگ مهستی»
«نا، گه وره م، ئه من هاتووم له دست پشيله که م شکایت بکه م ...»

«به لام من وای تیدهگه م هاتووی له دست ئه و نیوه شووشه و یسکییه ی خواردووته وه شکایت بکه ی ...» تام گوتی: «به ریز، وه لا و بیلا، ته نیا به خاتری پشيله که هاتووم.»

تام هه رچی هه بوو له سیر هه تا پیا ز بۆ قازی گیراوه. قازی ئه ونده ی پی سه ییر بوو هه ر چاک بوو له که لله ی نه دا. هه ر له و هه یس و به یسه دا بوون که ئوسقوف و قه شه ی هه ریمه که ش هاتنه ژووری و ئه وانیش قسهکانی تامیان بیست، ئوسقوف و قه شه که ش دوو کاترمیران به گه رمی له سه ر ئه و مه به سه ته دووان.

ئوسقوف به سویندانه وه ره ش ده بووه که ئه و پشيله یه سیحربازه، به لام قه شه که به و قسانه مه رزه م نه ده بوو، ده یکو ت سیحریان له پشيله کردووه، ته وا و بوو برابه وه، به ناچار په نایان برده لای سه ر ئوسقوف ئاخریش ئه و باسه یان گه یانده ئه نجومه نی په نامه کی کلیسای رۆم به لام به ریز پاپ رایگه یانند نایانه وئی خویان به کاروباری مرنیا و مرنیاوی پشيله کانه وه ماندوو بکه ن چونکه ئه وان ئه وهنده بیکار نین.»

قازی پرسی: «چاره مان چییه، چی بکه ین له و پشيله یه؟»

ئوسقوف وتی: «ئاوری تیبه رده ن! ئه وه سیحربازه» قه شه که ش، ده یگوت: «سیحریان لی کردووه، دادگای ئایینی باوه ری وایه که»

قازی گوتی: «گه وره م، دادگای ئایینی به جیی خوی! ته نیا یاسای داتاشراوم په سنده ئه وه ی گوت و چوو ئه و په رتووکانه ی له مه ر یاساوه

رېسرابوون ھېنای، گورجېك له بهر دەمی داینان، پېدا پوښت یاسای ولاتی سەرلەبەر شی کردەوه، له دەورانی ئیلیزابت را تا ئیستا، له ئیرلەند قانون بۆ ھەموو شت دامەزراوە تەنیا بۆ پشیلەیی ھەش بەسەر نەبی! بۆی پروون بۆو ھیچ شتیك لهو یاسا داتاشاراودا بی بەش نییە.

ھەی قرتان تی کەوی، پشیلەکان چۆن ئیوھیان له بیر نەبوو. قازی گوتی: «ئەلبەتە قانونیك ھەیه بۆ غەوارەکان، لەو دەچی ئەو پشیلەیه سیخووری فەرانسەکان بیٹ. خۆی گۆپیو»

تام وتی: «پروات ھەبی وەکو سیخوورە فەرانسەوییەکان قسان دەکا. له بیرمە چوارشەممۆیان خۆی ون دەکا و دەچوو بە لای کاری سیخوورییەوه» قازی گوتی: «شتیکی سەیر نییە. بەلام ئەستەمە بتوانن دەلیلیك بۆ ئەو بەزمە وەدەست بەینن. بیریکی تازەم بە مێشکدا ھات» تام وتی: «دەی باشتر، چاوی من، ئەگەر بیرى تازەتان ھەیه خیرا کەلکی لی وەربرگن، نەکوو لەو ھەوا ناخۆشەدا کەروو ھەلبیانی»

قازی گوتی: «فەرمايشیكى بی تامە، پشیلەكەش دەخەینە نیو مەنگەنەیی قانونەوه، ئەو وەختە بە تەلەیهو دەکەین» تام وتی: «ئەى نەمرى بۆ قسەت! ھەر بزی! وەك كوران گوئی دەبرین»

قازی گوتی: «سبەى بەیانی له چواررێیانەكە چاوەرێتم. یەك دوو تاژی لەگەل خۆمدا دەھینم»

سەرتان نەھیشینم، تام گەرایەوه بۆ مالى. زۆرى بۆ مېشكى خۆی ھینا چ درۆیەك ھەلبەستى چۆن بوو كەوشى بۆ پشیلەكە نەكریو كەچی چەند سەد گەزىكى ماوو بگاتەوه درگای مالى چاوی بە پشیلەكە كەوت، بە ھەلەداوان بەرەو پیری دیت، بیرىك بە مېشكیدا ھات، پشیلە بۆر وتی: «كوانى كەوشى من؟»

تام وتی: «خانمەكەم ئەورۆكە جارێ نەمكړیو».

پشیلەکه گوتی تام پیت وایه پیاویش قەول بەدرۆزن دەردەچی؟ دەزانی
چۆنە تام، جوان چا و گویت بکەو بەزانە دەلیم چی. ئەگەر بیت و کەوشم
بۆ نەکرپی چاوی مندالەکانت قەلپووج دەکەم»

تام لە تاوی مندالەکانی کێچ کەوتە کەولی وەخت بوو دلی بتوقی،
گوتی: «ئەی داد و بیداد پشە گیان نەختیک پشوت لە سەرەخۆ بیت،
پینەچییه کە وتی: تەنیا لینگیکم کەوش لە دووکانیدا نەماوە، بیجگە
لەوێش قالبی لاقی تۆی لە لا نەبوو. دەیگوت دەبی بتبەم بۆ شاری لەوی
ئەندازە لە لاق ت بگری.»

خوین بەری چاوی پشیلە بۆری گرتبوو، گوتی: دەی باشە کە ی بچین؟
«تام وتی بەیانی» پشیلە کە وتی: «چاک بوو ئەوەت گوت، دەنا ئەو شەو ژن
و مندالەکانت بە گردەنشینی دەدیت.»

ئەوێ گوت و بە پشەپشەم دوور کەوتەو. تام ئەوێندە ترسابوو
لەوانەبوو زەندەقی بچی. پشیلە کە بە سەر دیواری سەرگیرە کەو بە
دەنگیکی ناخۆش گوتی: «ئەوێ پیم وتی لە بیرت نەچی!» تام گوتی:
«دلییا بە، بە سەر هەردووک چاوم.»

جا برای خۆت بۆت وەگپری. پشیلە کە رۆژیک تلووحی بەیانی لە خەو
راست بوو، ملی نالە دەم و چاوشوشتن. خۆی ریک و پیک کرد. مەحتەلی
ئەوێ بوو تام بچی بۆ شار، تام تەلیسیکی بەتالی نابوو پیلی و لە مالی
و دەر کەوت پشیلە بۆر کەوتە شوینی. تام زارکی تەلیسە کە ی کردەو و
گوتی: «وێرە بچۆ نیو ئەو تەلیسەو، دەتەم بۆ شاری.»

پشیلە کە گوتی: پیویستی نییه بە لاقی خۆم دیم. تام وتی: قەزات لە
گیانم شتی وا نابێ خەلکی شار زۆر بە ئیرادن هەر ئەوێندە بەزانن
پشیلە بە دواوێهە لاتاو و تەشەر و توانجی وام پیدادەن، لە نیو خەلکید
سەرم هەلنایەت. سەگ بۆ ئەملا و ئەلا بردن بۆتە مۆد بەلام پشیلە، نا»

پشیلکه وهختی زانی دهمه به دهمه بی فایدهیه ناچار خوئی کرد به درگای تهلیسهکهدا، تام دهستوبرد زارکی تهلیسهکهی بهست و دای به کوئیدا، پرووی کرده چوار ریپانهکه. وهك بلین شتیکی چاوهپوان نهکراو بووا گهیشته ئه شوینهی قازی و راوچییهکان به چند تاجی و تولهوه لهگهّل چند کهسیکدا چاوهپوان بوون، قازی له پر له بهر دم تامدا، قوت بووه. گوتی: «ماندوو نهبی تام»

تام وتی: «قوربانن بَم، ئیوه ماندوو نهبن»

قازی وتی: «ئهو تهلیسه چیه له کوئلت ناوه؟»

تام وتی: «هیچ نییه قازی گیان» بهلام له بنهوه به چاو حالئی کرد که پشیلکهی به ساغ و سلامهتی هیئاوه. قازی وتی: «کلاوم ناچیته سه، ئهو تهلیسه خالی نییه دهبی نیشانم بدهی»

پشیلکه بهسرتهوه وتی: «هوئی تام کوئور، بیئوو راستی منی پی بلیی ههتا مردن قسهت لهگهّل ناکهم»

تام گوتی: «نه به گیان خووم. دهنگ ناکهم. تو دلنیا به»

بهلام چاوی داگرت و قامکی بو تهلیسهکه راداشت. گوتی: «هیچی تیدا نییه»

قازی گوتی: «بهسیهتی تاقهتی شیر و ریوی هیئانهوهه نییه، خیرابه بزانه چیت لهم تهلیسهدا هشار داوه»

تام به دهلهسه پرووی له قازی وهرگیرا، گوتی: «قازی گیان له تو وایه دروتان عهرز دهکهم؟»

پشیلکه بوور له نیو تهلیسهکهوه گوتی: «تام بهو سهره شیرینهت پیی بلیی لهو تهلیسهدایه ونجرونجرت دهکهم»

قازی گوتی: «ئهی ئهگهر درو ناکهی، بو چی ئهژنووت دهلهرزی. دهبی بزانه تهلیسهکهت چی تیدایه»

دهستی دريژ کرد تهلیسهکهی لی بستینی، تام به نهقهست به گژیدا چوو، بهلام عهمر و چاوی من یهك دوو دهقیقهی پینهچوو پشيلهکەیان له تهلیسهکه هیئا دهري، کلکی به قهت گهسکيک دهبوو. خولاسهی قسه سهرت نههیشینم قازی یهك به خوئی گوراندي و دهستهکانی له یهك دا، تازی و تولهی تی بهردا، ئەو پۆژه بوو به راوپاوینینک، سهیری ئەوهنده خویش تا ئەمرو کەس نهیدیبوو. پشيلهکه خوئی گهیانده زهلكاوئیک له قهراغ شار، سوارهکان وهختیک نزيك بوونهوه له جيی خویمان راوهستان، تهنیا راوچیهکه نهبی ئەویش لاقی ئەسپهکهی به زهلكاوهکهدا نهدهچوو خوارئ. جهنابی قهشه به یارمهتی شاراوهی (غیبی) دهیتوانی ئەسپهکهی به ههموو لایهکدا غار بدا. ههر ئەوه بوو راوچیهکه و جهنابی قهشه کهیفیان بهو راوه ساز بوو. ئەوان چاویان لی بوو، ههر که پشيلهبوور له زهلكاوهکه نزيك بووه، سهگیك له پيش ئەوانی دیکهوه بوو زوو گهیشته سهری قهپی کرد به رانیدا پشيلهکەش خوئی راپسکاند و وهپیش تازییهکان کهوت پرووی کرده چارداخیك له نیو زهلكاوهکهدا چاویان لی بوو له دهلاقهکهوه خوئی به دیوی ژوریدا کرد. سهگهل بهبی مهحتهل بوون دهوری چارداخهکەیان دا، بهلام به چهشنیک قورانديان لهوانه بوو نیوکی پیاوی بخهن. راوچیهکه دابهزی و چوو نهو چارداخهکهوه. بو ئەوهی پشيله بوور دهريهپینی، بهلام چی دیبی باشه؟ پیریژنیکی دزیو، له سووچیکدا له نیو جیوبانهکهیدا راکشا بوو! راوچیهکه لیی دهپرسی: «تو پشيلهیهکت نهدی خوئی بکا به ژوریدا؟!»

پیریژنهکه به دهنگیکی زیقنهوه دهلی: «پشيله لیژه چی دهکا!» سهگ وهر دهوری چارداخهکەیان دابوو. پیریژنهکه گوتی: «ئهو سهگهله لیژه دوور بخهنهوه، ئەها، ها! میشکی سهرم چوو!»

راوچیهکه وهختیک له پیریژن پما چاوی وهك چاوی پشيله بوور زیتهی دههات. پتهووی له سهر پیریژن فریدا، گوتی: «دهی، دهی چاو و دلم روون!»

سهیری کرد ئەوا کەلەکەهی پیریژن خویناوییه، راوچی دەلی: ئەی
سهگباب خێوا پیت وایه نات ناسمهوه شهیتانی نهحلهتی!»

گورجیک درگای کردهوه و سهگهل خویمان به ژووریدا کرد. پیریژن
دووچار له جیی خوی ههلبهزییهوه له پیش چاویان بوو به پشیله، له
پهنجهرهکهوه ههلات بو دهری. بهلام نهیتوانی بهبی ئارهقهی رزگاری بیت.
له چاو ترووکانیکیدا سهگهل لهت و کوتیان کرد. بهلام برایان خوشی
چیرۆکهکه لهوه دایه، ئەو سهگه چارهپهشانه تازه خو لهوهبهدواوه
نهیاندهتوانی بیجگه له مشک هیچی دیکه راو بکهن.

* سهراوه: خنده ایرلندی، مترجم بو فارسی: محمد رضانی، ناشر: عابد، سال

چاپ: بهار ۱۳۸۲

ناشتن

چالز بوکفسکی

دەبوايە کاتژمير دوو و نيو حەشامات لە بەر درگای مالى کيژۆلە
مردووەكەو بەرەو گۆرستان وەرپى بکەون. بەلام خەلکە رەشپۆشەكە زۆر
زوتەر لەوى وەخر بېوون. ئەوان لە سەرى كۆلانى حەسارى كليسا
چاوەرپوان مابوونەو. مالى كچۆلەكە رووبەرپوى ئەو كۆلانى بوو. جا
بۆيەش ئەگەر ئاپۆرەكان لەويو وەرپى كەوتبان، هيندەى نەدەخاياند
دەگەيشتە شوينى مەبەست. دەر و جيران هاوكات لەگەل خەلكى شار و دى
لەگەل هەوارچييان و ماسيگرەكانى ئەو بەنداوەى كە كچەكە هيندى لە
خوارترەو تيدا خنكا بوو. هەر تازيە بارىك كە دەگەيشتى يەكراست
دەچووە لای ناسياوى خوى و پاش ئەوەى تۆزىك باسى ئەم رووداوه
دلتهزينهيان دەکرد. هەر لە بيريان دەچۆوە بۆچى هاتوون. خيرا باسى
گيروگرفتى شارۆچكەكەيان دەهينا گۆرى.

(جان مووينى) لە ريگا كۆنەكەو هاتبوو، هەر كە گەيشتە سەرى
كۆلانىكە، هەراى كرد جيمز ئۆھارا: «جيمز حالت خاسە؟» جيمز ئۆھارا

پياويك بوو تيشكه لانه، سەر و سەكوتى ھەر لە ريوى دەچوو، ھەر كە گوئي
لە دەنگى مووينى بوو ئاوپرى دايەوہ و گوتى: «ئاي، چۆن بىم، شپرزە و بە
سەر يەكدا رووخا، ئەتۆ چۆنى؟»

«منيش خەراو نيم، ئيزم ئەم كەنيسكه ھەناسە ساردە ئاي چەندە جيى
داخە!»

«ھەروايە بە خوداي وەختيەك منداليكى ئەوئەندە بوو دەمناسى!» (دەستى
ھەتا سەر ئەژنوى ھينا خوارى) گوتى: «نازانى چەندە منداليكى زيت بوو!
بەس بوو شتيكت پى و تبا، دەستبەجى وەلامى دەدايەوہ و سەرت
سوردەما!» لە وەختى قسە كردنا سەرى قيت رادەگرت. جان مەك كلورگى
لە دوورەوہ ديت بۆ لاي دەھات. وتى: «جان، تۆش ليڤەي؟!»

مەك گلۆرك پياويك بوو سەر و چاوخى، چاوخى، دەم بە پيگەنين،
دووكەل بە باقە لە سەرى ھەلدەستا، لييان نزيك بۆوہ.

لە وەلامى ئۆھارادا، گوتى: «ئەوہ نيبە ديم بۆ لاتان.»
مووينى گوتى: «لە ھەفتە بازار ديتمت، كەچى تۆ ھۆشت لە جيگايەكى
تر بوو منت نەدى، گاگەلەكەت خاس فرۆشت يان نا؟»

«خەراب نەبوو لەوہ دەچوو زياتريشان پى دابام، بگرە كەمتريش!»

«گويرەكەكەي ھاوردبووت فرووشيا؟»

«نا، گويلكى چاكە، خۆ پوولى كيلويەك پياوزيان نەدەدامى ...»

ئۆھارا دەستىكى لە سەر شانى دانا و گوتى:

«كاكە پيموآبى تۆ ھاتووى بۆ مردوو ناشتن، وا نيبە!»

جان مەك گلۆرك لەو بەرى شەقامەكەوہ چاوى برپيە درگاي مالى
كيژۆلە خنكاوہكە و گوتى: «وام بە چاك زانى بيم بۆ شار، لەو پرسەيەدا
بەشدار بىم، خوا بيبەخشى!» (ھاوكات، ھەر سيك پياوہكە لەگەل ئەو،

كلاوهكانيان له سەر خۆيان داگرت)

جان پرسى: «كەى دەينژن؟»

مووينى وتى: «قرار بوو كه سعات دوو و نيم بينژن، وهلى جارى هەر خاوهخوايانه، قهراوه دروشكهى پۆست بىت و جهنازهكهى ههگرى، ئەمەش جارى نەگەيوهتە بلفاست، جودا له مانەش ئاشنا و دوست له (دهرى) يهوه بىنه ئيره نانى نيمهپرويان گهركه. بهم حيساوه تا سىي دوانىمهپرو ماتل دهبين!» جيمز ئوهارا گوتى: «راستيش دهكهى!» له پاشان رووى كرده جان مهك كلورگ، پرسى:

«ئهو گويلكه، پيموايه زورت گوتوه؟» مهك كلورگ، گهلا تووتنىكى خسته بهر ددانى، تۆزىك دواتر له قونچكهكهى كردهوه و پاش نەختىك جاوين تفيكى زهردى فرى دا سەر جهدوهلى قهراخ شهقامهكه، گوتى: «تۆ دهلىي من گرانم وتوه؟ بهلام من دهلىم بهو پارويه زورىش ههزرانه!»

مووينى وتى: «پيش ئهوهى كه نيشكه بچى بو سەر به حرى قسهى ده كرد و ئەكهنى! خودايه مردنى ئاوا به قسمهت كهس نهكهى!»

«زۆر به شوين مهيتهكه دا گهپان تا ديتيانهوه!»

«بهلى، ئهري وهلا!»

جيمز ئوهارا گوتى: «گويلكه كه دهدهى به پينج پاوند و پينج ينى؟»

«كهمىكى ديكه بۆم زياد بكهى دهيدم!»

مووينى وهك كه سىك بىيهوى قسهيهك دووپاته بكاتهوه گوتى: «خنكاوهكەيان هەر لهو شوينه دۆزىيهوه، زووتر تىي كهوتبوو و پياو سهرى سوپ ئهمنى، ئەم بنيادهمه ئاوهكه بهملا و ئهولايدا ئەدا، كه چى دوايى هاوردوويهسهوه سەر جيگاكهى ههوهل جارى!»

«به سهرى تۆ وايه»

«جۆن، ھەر قسەى تۆیە!»

پیاویك بە كۆتیکى فشهوه له درگای مالى كچهكهى دا. ئەو پیاوهى له تەنیشت مووینی راوهستابوو لهوى پرسى: «ئەو كابراییه كێیه ئەو تەپلەیهى له سەر ناوه و ئەو كۆتە شوڤهى له بەردایه، تو دەیناسى؟» مووینی وهلامى داوه: «ئەمە ئەول جارە دەیبینم. رەنگبى خەلكى ئەم ناوه نەبى. جیمن تۆ نایناسى؟»

ئۆھارا وتى: «نا، نایناسم، له وهدهچى به شەمەندەفەر هاتى. فایتوونى پۆست هاتوو جەنازەكە راگويزى، ئەوه تانى (پتريك ماگراس) به سواری فایتوونەكە گەيشتى. مووینی دريژەى به قسەكانى دا و گوتى: «سەيريش نىيە تۆ راست بێژى، چاوت تۆه بوو له رۆژنامەى (درى) دا سەبارەت بهو كەنیشكە چى نووسيا بوو، ئەو ژنە جاهیله له دايرهى پۆست كار دەكا خەوه رەكهى نووسيبوو!»

«ھەروايە، منیش خویندوومەتەوه. شتى سەير و سەرسوڤهينەرى نووسيبوو، پیاو واقى وڤ دەمىنى، بڤوام نەدەكرد. ئەو ژنە بتوانى شتى وا بكات!»

«وا ديارە كار بە دەستى دەولەت بى، به تۆش وا نىيە؟»

له رۆژنامەكەدا نووسيبووى ئەو كيزۆله جوانە به راستى زيرەك و فاميدە بووه و ھەر له قوتابخانەى درى، كە باوكى نارد بووى، كۆلێكى خەلات وەرگرتبوو، خودا دەزانى ئەو بابەى بۆ پيگەياندى چەندىكى پوول و پارە سەرف كردوو!»

«ھەرواسە، به گیانى تۆ داواى رۆحى بنیادەمى كردبا بۆيان پەيدا دەكرد. رۆژە رەشى ھەناسە سارد، ئاى!»

«بەلى، ئەو رووداوه فيرمان دەكا دەرەق بە مندالەكانمان كەمتەرخەم نەبين و بيانعاملين!»

دوو لاوی کهلهگهت، تاجه گولینهیهکی به نرخیان به دستهوه بوو
چوون له دهراکههیان دا، بهبی مهحتهل کردن فهرموویان کردن. جان
مووینی گوتی: «ئیوه و خواتان سهیریکی ئەم تاجه گولە بکهن. دهزانن
چییه برای من، ههتەمن پووئیکی خاسیان پیداو، ها!»
«بهلی، ئەو تاجه گولە یهکیهتی لاوان ناردوویهتی، بهلین وابوو کچه
لهگهله یهکیک له ئەندامانی یهکیهتی لاوان زهماوهند بکات. یانی
نهتبیستوو؟»

«نا، کورپکه کی بو، ها؟»

«وابزانم کوپی (مهك کارکن) بووه!»

«ئهی لهم ههتیمه!»

«بهلی، کورپه قور کرا به سهریدا! ... جان مهك کلارك، گویرهکههت به
شەش پاوند و دوو پنی دهفرۆشی؟»

«کاکای خۆم، ئەگەر پووئی چاکم بدهنی ئەی بو نایفرۆشم!...»

جان مووینی وتی: «پیاگ خاس زۆرن تاجه گول بنیرن!»

«به راستی ههروایه. بهلام کاکای خۆم، پیاو نابی له روژی ئاوادا، سهه
داخات و دهست قووچاو بی، دلأوا به و خیرۆمهندا! ... پیم بلی بزنام جیمن،
ئەتۆ حازری شەش پاوند و ده پنی بییه خواری؟»

ئوهارا، کهمیک له خهلهکهه دوور کهوتهوه و ئەو تووتنهی خهریکی
جووینی بوو تفی کردهوه، دریزهه به قسهکانی دا: «دهزانی چۆنه، من
دهمویست بزنام ئەگەر کهسیک کریار بوو، بهو پارهیه دهیفرۆشی یان نا،
دهنا من پینچ پاوند زیاتر نادهم!» ئەگەر وایه ههه بیریشی لی مهکهوه، بهو
حیسیبه من و تۆریک ناکهوین: له تۆ وایه ئەم گویلکهه دیوهتهوه، ههروا به
هههزان و تالان له چنگمی دههینی، ههتا دهمری بهو هیوایه به!»

ئوهارا گوتی: «تهماشاهه گشته خهلهکه لیره وهخر بوون. رووی کرده

حه شاماته كه و گوتى: «ئەگەر ئەقلم ھەبى ئەو ھەزارە زىلەيە ھاتون ھەتا لەگەل جەنازەكە بچن!»

«چاكى بۇ چووى، بەلام من لەو قەرەبالغترىشم دىتووه، ئەو كاتەى دوكتۆر (كوچرىن) مرد لە بىرتە؟ ئەو خەلكەى لەبەر ئەو ھاتبوون، بروام پېيكە ئەو ھەندە و نيوئىكى ئىستاي ئەو خەلكە دەبوو!»

«بەلى ھەروا بوو، دوو كىلۆمتر خەلك راوھستابوون!»

درگای مالەكە كرايەو ھەند كەسەك چوونە ژوورى، مووینی وتى: «ھەر ئىستا ئەكەفنه رى.»

وا دياره، خودا بيبهخشی. تازه لەو دنيايە بەشى ئەو كىژۆلە تەواو بوو. دەبى لەو رۆوه ھەتا رۆزى قیامت تەخت بخەوى!»

«رەحمەت لە قەورى باوكت، بە خوا قسەى خاس بە ئەمە ئىژن! ...»

دەرگای بە ئارامى كرايەو ھەند كەسەك تابووتىكى زەردیان لە سەر شان بوو ھاتنە دەرى، سيبەرى بیدەنگى شەقامى شارۆچكەى داپوشى. پیاوان بە نیشانەى ریز لپنان كلاًو ھەكانیان لە سەر خویان لا برد. ئەوانەى وا كاتۆلىك بوون دەستیان بە نیشانەى خاچ لە سەر سینگیان دانا. بۇ شادى رۆحى مردووھەكە دوعایان كرد. زۆربەى ژنەكانیش لەچكەكانیان بە بەر چاویانەو ھەگرت و ملیان نا لە گریان. تابووتەكەیان لە شەقامەكەو ھینا و بە شانى كۆلانەكەدا ھەلگەران. بەرەو گۆرستان وەرپیکەوتن، ھەشامات بە نەرمى و لە سەرەخۆ كەوتنە جوولە زەنگى كلیسا لە سەرەخۆ دەنگى لى بەرز بوو، لە مالى كچە خنكاوھەكە ژنىك بە بانگ و سەلا دەگريا.

جیمز ئوھارا ھەر لەو كاتەدا كە جەنازەكە بە بەردەمياندا تیدەپەرى گوتى:

« گویلكەكەت بە شەش پاوند لى دەكرم»

مەك كلۆرگ كە بە نیشانەى خاچ دەستى لە سەر سىنگى دەدا، گوتى:
«خودا لىيى خوۆش بى! بە خوۆرايى سەرر خوۆت مەھىشېظە، يەك قسە شەش
پاوند و دە پنى»
«بە سەرى تۆ لەوہ زياتر قەوہم نىيە!»
مردووت مرى، تۆ چەندە چەنە درىژى دەكەى، پىم وتى قسە ھەزارە و
يەكى بە كارە، شەش پاوند و دە پنى!»
«مالّت بە قورپى نەگىرى بۆ تەماحت! ... «وہللا ددانىكت بە ھەوت
سالان دەرھاتوہ»
«بەو سەرە شىرنەت زۆر خەراپى بۆ چووى، زۆرىش خوۆش سەودام! ...
كارىك بکە نە شىش بسووتى نە كەواوا!»
« ئەگەر ئاوا پىاوى چاكى ئەوہندە پى دامەگرە»
«نا، بى ئەولا و ئەملا ھەر ئەوہىە وتم ...»
«جارى ئەوہ ئاپۆرەكە لە سەر قەبرانە ... وەرە با بچىن بۆ مەيخانەى
(مالونى) ئەو وەخت دەزانم چۆن لەگەلت پىك بىم.»

برسييه كان

رۇلان تووپۇر

حەتمەن وا دەزانی پیاویکی درۆزنىم ؛ بەلام قەت ھەستم بە برسييه تى نەکردووہ. يانی ھەر نازانم برسييه تى چۆنە. ھەتاکو ئەو جیگایەى بزانی تى نەگەیشتووم لە چى دەچى. ھەلبەت زۆرىش خۆرام، بەبى ئەوہى ئىشتیام لە خواردن بى. لە راستیدا ھەست بە ھىچ شتىك ناکەم. ھەتاکو ھەست بە بى مەیلیش ناکەم. کار و پىشەم بۆتە خواردن.

زۆربەى خەلك لىم دەپرسن: " ئەى چۆن دەتوانى دانىشى و چىشت بخۆى؟ " دەبى بلىم نازانم. چونكە ھەر وا فىر بووم، وەختى دەچمە سەر مېزى شىو خواردن، دەورىيە چىشتەكە بۆ لای خۆم رادەكیشم. لەوەتا تووشى فەرامۆشى ھاتووم زۆر زوو شتم لە بىر دەچىتەوہ، وەختىك وەخۆ دىمەوہ دەورىيەكە بەتالاو ھەتالە. ئاوايە حالم، بپوا دەكەن؟

بلى بە خواردن ھىپنۆتىزم بووبىتم، يانى ھۆشم لە لای خۆم نىيە؟ قەت شتى وا نابى! وتم ئەوہش پىشھاتە، بەلام نەك دايمە. جارى وايە بە خەيال دەورى پىر لە خواردن لە بەر دەمى خۆم دەبىنم كەچى ئەوہش كار لە من

ناكا، بۆيە بنى دەورىيەكەش دەكرېنمەو. زۆر جار ھاتومەتە سەر ئەو باوۋەرە بە پۆزۋو بىم. بەلام بى فائىدە بوو بارىك و بنىس بووم. راست لە سەر وەختى خۆى بامداۋەتەو. بەس، بوو ماۋەيەكى دىكە درىژەى بدەمى و لە برسە بمرم. بەبى ئەوۋى بزەنم ئەو خۆ تاقىكردەنەوۋە تۆقاندوومى، ھەر بۆيە دايمەى خودا دەمم دەجوۋلىتەو. ئىتر بەو ھال و ۋەزەوۋە پەرىشان نىم. بالام بەرزە و لەشولارم رېكوپىكە. جا بۆ ئەوۋى ھەروا بىمىنمەو دەبى لە بىرى خۆم دابم.

برسىيەتى بۆگەلىك كەس ۋە بىر ھىنانەوۋى مردنە، بەلام لە بەر ئەوۋى من لەوۋە پاك بوومەتەو دەبى ھۆشم بە خۆمەوۋە بى. پىشتىرىش و تم زۆر جار فكرم لە لای خۆم نامىنى. لە بىر چوونەوۋە بۆ من بە ماناى مەرگە. ۋاى بە باش دەزانم ھەمىشە ھەر خەرىكى خواردن بىم. چاكتىرىن رېگاش ھەر ئەمەيە. خۆ ئەگەر نەشخۆم خىرا توورە دەبىم و دۆ و دۇشاۋ تىكەل دەكەم. ئىتر مل دەنىم لە سىگار كىشان و خواردنەوۋى مەى. ئەو ۋەخت ھەر دەبى سەيرىم بەكى، زۆر خراپە. زۆر جار لە شەقامى مروى كز و پىس بە جل و بەرگى شىرۆلەوۋە ۋەك مېش و مەگەز تىم دەھالىن. ئەوانە نەخۆشن، بە چاۋى رېپۇقاۋىيەوۋە دەورم دەدەن و بە پىسكە پىسك دەپارپنەوۋە: ” برسيمانە! ”

بە خىسەوۋە لىيان دەروانم. ئەوانە مانگى نانېك بەسىانە، زۆرىش كەيف دەكەن، زۆر بى شەرمانە پىيان دەلىم: ” برسيتانە! چەندە بەختەوۋەرن! ” مل دەنىن لە گرىان، ئەۋىش چ گرىانىك سەريان بە ھەنىسكەوۋە ھەلدەكەندرى. ئىتر ئەوجار شل و شەۋىق مى رېگا دەگرە بەر. بەلام ئەمن يەكەم رىستوورانىك كە دەبىنم خۆى تىرادەكەم. يانى دەبىتە موعجىزە؟ ھەۋەل پاروۋ ئاۋاى ئەۋدىۋى دەكەم. دلم بە توندى رادەژى. لە پىر دەكەومە دلەراۋكى. بە سەر خۇمدا دەرووخىم. ھىچ، تازە تەۋاۋ بوو بە

گۆپى خۇمدا پىام. ئىشتىيايهك له گۆرپىدا نىيه. زۆر به قىنەوه داخى دلم له سەر خواردنه كه به تال دهكهم. ومختىك كه قرتم له چىشته كه برى بهو داخه زۆرهى وا له سەر دلم بوته گرى له رستوورانه كه ديمه دهري، لووت ههلهكهم، بيز له هه موو كهس دهكهم. هەر به راستى پيم خوش نىيه برسييه كان ببينم. له وان بيزارم. برسييه نه؟ به توون! خوزيا قريان دههات. هەر توژىكيش بو ئهوانه پهروش نيم! لازم بهو حيكايه ته ناك، ومختى له سەر ميزى شيو خواردن خهريكى خو تير كردنم به بينىنى ئهو برسييه نه كه يفم ساز دهبي.

* سهراوه: بهترين بچه عالم، مجموعه داستانهاى خيلى كوتاه، گردآورنده: جيمز توماس، چاپ اول، ۱۳۷۸.

* كورته چيروكى ئامريكاي لاتين، كوكراوهى جيمز توماس ۱۹۴۶

* سهراوه/ بهترين بچه عالم/ چاپ دوم/ نشر شولا/ ۱۳۸۱

شەيتان

جىمىز جويس

ئىستىنىۋى گيان. يەك دوو رۇژ لەۋە پېش پشيلەيەكى جوان و خرېنم لەگەل بېڭ خواردەمەنى بە تام بۆ تۆ رەۋانە كرد. پشيلەكەش نېۋ بىنى گورپەى بووژانسى. رەنگبى نەقل و چىرۆكى ئەۋ نەزانى.

بووژانسى شارېكى چكۆلەيە لە قەراخ چۆمى لوار ئەۋيش لە ناۋەندى فەرانسەدايە. ئەۋ چۆمە خورپىنە يەكجار قوۋلە. ئەۋ بەر و ئەۋ بەرى چۆمەكە پتر لە ھەزار گەزە. ھەر لە كۆنەۋە خەلكى بووژانسى بە سوارى گەمىيە ئەم بەر و ئەۋ بەريان كردوۋە مەۋدا زۆر و ئاۋيش زۆر. پردىشيان بۆ پەرىنەۋە ساز نەكردىۋو. خۆ ھەموو كەسك نەيدەتوانى پرد دروست بكا، جا ئەگەر تۋانىباشيان پۈۋلىيان بە دەستەۋە نەبوو لېى خەرج بكن. ئىستا دەبوو چىيان كىرەبا؟ قوۋلەشەيتان خىرا بەۋ خەبەرەى زانى، ئەۋ دايمە خەرىكى رۇژنامە خويندەۋە بوو. لە رۇژنامەكەدا نووسرا بوو خەلكى شارى پۈۋىستىيان بە پردىك ھەيە. قوۋلە شەيتان دەستك جىل و بەرگى جوانى كىرە بەرى و ۋەپى كەۋت بۆ لاي شارەدارى بووژانسى،

ئەوئىش ناوى موسىيو ئالفرد بىرنە بوو. ھەواليان دا بە شارەدار كە
مىوانىكى بەرپىز دى بۆلەي. شارەدارىش بەبى مەحتەل بوون خۇبى بە جل
و بەرگى جوان رازاندەوہ و كلالوى كرده سەر و بالئەى تايبەتى لە بەر كرد
و مىدال و زنجىرى زىر و زىوى بە بەرۆكىدا ھەلۋاسى.

شارەدار ئەو كاتەى شوانانە دەخەوت مىدالەكەى لە خۇبى دوور
نەدەخستەوہ. قولەشەيتان بە شارەدارى وت: لە رۆژنامەدا خويندوومەتەوہ
كە خەلكى شارى پىويستىيان بە پردىك ھەيە. بۆئەوہى لەم بەرى
چۆمەكەوہ بپەرنەوہ ئەو بەرى چۆم. گوتىشى: من دەتوانم پرد ساز بكەم
ويستى خەلك بەجى بىنم. پردىك دروست دەكەم بە كەيفى دۇستان. وەخت
و زەمانى زۆرىشم ناوى، بە تەنيا شەوئىك سازى دەكەم. شارەدار وتى:

جا ئەگەر وا بى بە كەيفى خوت پوولمان لى دەستىنى؟ ئىمە پوولمان
نىيە. قولەشەيتان وتى: تەنىكى ئىوہم ناوى! تەنيا ئەوئەندە بەسە كەسىك
لە ئىوہ بە سەر پردەكەدا تىپەرى، يەكەم كەس ھەركە پەرىپەوہ و ھاتە ئەم
بەر پردەكە، ئەوہ لە خۆم بگاتەوہ، يانى تازە ھى خۆمە! ئىوارى داھات و
بوو بە شەو. تەواوى خەلكى بووژانسى لە جىوبانى خزان و خەوتن.
بەيانى لەگەل تاو ھەلات خەلكى لە خەو راست بوونەوہ و لە بەر
پەنجەرەى مالەكانيانەوہ لە دەرەوہ رامان. بە سەر سوورمانەوہ وتيان:

تۆ تەماشائى ئەو شتە سەيرە بكەن. بە سەر لوور، دا پردىكى عەجايبيان
راكىشاوہ! پردىكى جوانيان بە (سپى سەنگ) ساز كردبوو. قولەشەيتان بە
سەما كردن لە سەر پردەكەوہ چاوەرۋان مابوۋہ. تاكو يەكەم كەس بە
سەرپردەكەدا تىپەرىت و ئەوئىش بىگرى. بەلام پىت وايە كەسىك ئەو
غىرەتەى ھەبوو؟ لاق لە سەر ئەو پردە دابنى. ھىچ كەس لە خۇبى را نەدى
لە ترسى قولەشەيتان ھەنگاويك بچىتە سەر پردەكە. لە پر دەنگى دەھۆل و
زورنا بەرز بوۋہ و دەنگ و ھەراى خەلك خەوت. راوہستان تاكو بزانتن چ
باسە و چى دەقەومى.

موسیوئالفرد بیرنهی شارهداریش له دوورهوه دهرکهوت جل و بهرگی ریکوپیك له بهردا و کلاویك به تیلایگی سه‌ریه‌وه و میدالی زیپر له سهر سنگ و سه‌تلیك ئاو به دهسته‌وه و پیشله‌یه‌کیش به باوه‌شیه‌وه هاته پیشی.

قول‌شه‌یتان له سه‌ما کردن وهستا و له‌و به‌ری پرده‌که‌وه به دووربین چاوی به خه‌لکه‌که‌دا گپرا. خه‌لکی شاری ههرکه چاویان به شارهدار کهوت گورپه‌یه‌کی به باوه‌شیه‌وه‌یه له‌گه‌ل یه‌کتردا که‌وتنه سرت و خورت و سه‌ریان سوپما.

پشله‌که‌ش له شارهدار رامابوو، پیشله‌که ئیزنی ئه‌وه‌ی هه‌بوو سه‌یری شارهدار بکات، به‌لام زوری پی نه‌چوو ماندوو بوو. دهستی کرد به کایه کردن به میداله ئالتوونه‌که‌ی شارهدار. شارهدار پیشله‌ی له سهر پرده‌که‌دانا. حه‌شامات بیده‌نگ بوون دهستیان به ده‌میانه‌وه‌گرت. شارهدار یه‌کراست ئاوی سه‌تله‌که‌ی به پیشله‌که‌دا کرد. پیشله وه‌ک شیت و هار پی پی پیوه‌نا و ده‌ریه‌ری پیشله به سهر پرده‌که‌دا خو‌ی گه‌یانده باوه‌شی قول‌شه‌یتان و خو‌ی به سنگیه‌وه نووساند. قول‌شه‌یتان توورپه بوو ملی نا له هات و هاوار کردن، رووی کرده خه‌لکه‌که و گوتی: پیشله خرپنه‌که وه‌ره با من و تو ببینه دو‌ست و برادر با له ئەم خه‌لکه‌که دوور بکه‌وینه‌وه. سه‌رماته وه‌ره باوه‌شم با ههر دووکمان گهرم دابیین. پیشله‌که‌ی ده دهسته‌وه‌گرت و به راکردن دوور که‌وته‌وه. له‌و روژه و به دواوه خه‌لکی ئه‌و شاره به پیشله‌ی بووژانسی مه‌نشورن ئه‌و پرده ئیستاش که ئیستایه ههر له جیی خو‌یه‌تی خه‌لک و داشقه و ماشینی به سهردا ده‌روا. گیانه شیرینه‌که‌م به‌م چیرۆکه که‌یفت ساز بوو؟ باوه‌گه‌وره.

دەكشا

لافكاديو ھرن

لە دەورانى زۆر كۆندا، لە يەكئى لە ئاوايىيەكانى ژاپون بنەمالەيەكى وەرزيپ دەژيان. خەلكىكى باشى تىدا دەژيا زۆريش دەست كورت و مندالدار بوون بە زەحمەت بەرپى دەچوون گوزەرانىكى تالپان ھەبوو، كورپە گەورەى ئەو مالە چوار دە سالە بوو دەيتوانى لە كارى كشتوكالدا يارمەتى بابى دا، كچە چكۆلە شيان لە كار و بارى نيو مالدا ياريدەدەرى دايكى بى. بەلام كورپى چكۆلەيان زۆر بى داروبار بوو، كەچى ھوش و گۆشكى باشى ھەبوو دايك و بابى بيريان كردهو بە جيگاي ئەوھى لە كارى وەرزيپى وەردەن، چاك وايە بيبەنە پەرسنگەو بىتتە (پاھىب) رۆژىك لەگەل خويان برديان بۆ پەرسنگەى گوندەكەيان، داوايان لە راھىبى دلاوا كرد بى بە مامۆستاي كورپەكەيان و لە داھاتوودا بىكاتە راھىبى چاك. راھىبى بە ساللاچوو بە رووخوشىيەوھە چەند پرسىارى لە مندالەكە كرد. كورپەكەش زۆر زىرەكانە ولامى دايەوھ! پىرە پياو رازى بوو لە لاي خوى راي بگرى و دەرسى پى بلى.

كۆرپە زۆر زوو فېرى دەرس خويىندىن بوو دەرس و ئامۇزگارى مامۇستاي
لە گويى دەگرت، بەلام، تەنيا ئەو عەيبەي ھەبوو لە كاتى دەرسەكانيدا
وئىنەي پشيلەي دەكىشاوھ لەو شوئىنانەش كە دەبوو ئەو كارە نەكا، كەچى
وازي نەدەھيئا، راھيىب چەند جارېك پيى گوتبوو ئەو كارە نەكا، دەست
ھەلگري، بەلام ئەو ھەمىشە ئەو وئىنانەي دەكىشاوھ و نەيدەتوانى
دەستبەردارى كارەكەي بى.

ديار بوو تواناي ھونەرى ھەبوو، بۇ ئەوھ لە دايك نەببوو ببىتە راھيىب
پيىت وايە راھيىبكي باش لە ھەر شوئىنېك خەرىكى كيشانەوھى وئىنەي
پشيلە بى؟ رۇژېك وئىنەي چەند پشيلەيەكى لە سەر ديوارېك كيشابوھ
كاتېك راھيىب بە ئەمەي زانى پيى گوت:

- كۆرپەكەم! تۇ دەبى ھەر ئىستا لە پەرسىگەكە برۇيە دەرى، چونكە تۇ
قەت راھيىبكي باش نابى بەلام زۆر لەوھ دەچى ھونەرمەندىكى چاك بى،
ئىستاش دواين ئامۇزگارى من دەگويى بگرە، ئەو ئامۇزگارىيە قەت لە بىر
نەكەي ئەويش ئەوھيە «شەوانە لە جيگاي گەورە بترسى و لە شوئىنى
چكۆلەدا بخەوھ!» كۆرپە چكۆلە، سەرى لە ئامۇزگارىيەكەي راھيىب
دەرنەچوو «شەوانە لە جيگاي گەورە بترسى و لە شوئىنى چكۆلە دا بخەوھ»
يانى چى؟ مات و پەريشان لە پەرسىگە ھاتە دەرى بىرى كرىدەوھ چ بكا بۇ
كويى بچى، خۇ ئەگەر يەك راست دەگەرپاوھ بۇ مال، بى شك بابى زۆر چاك
داركارى دەكرىد و دەيگوت:

- بە قسەي راھيىب نەكرىدوھ! ھەر بۇيە زاتى نەبوو روو بكاتەوھ مالى
ناچار كەوتە بىرى ئەوھى روو بكاتە پەرسىگەيەكى دىكەي ئاوايىيەكە،
كە دە دوازىدە (مىل) لە دىيەكەي خۇيانەوھ دوور بوو، بىستبووى لە
پەرسىگەكەي ئەوئىندەرى نە تەنيا راھيىبكي، بەلكو چەند راھيىب لىيە، واى
بە چاك زانى بۇ لايان بروات و ھەر چۇنېك بى خۇي لەوئى دامەزىنى،

بەلام خوئەو نەيدەزانى زۆر لە مێژە پەرستگەكە چۆلە. ھۆى چۆل
بوونەكەش ئەو بوو (دېوئىك) راھىبەكانى ترساندبوو لەوئى رايان كردبوو
دېوئەكەش بە تەنيا لەوئى دەژيا، زۆر كەس لە جوامىرانى ئەم مەلەبەندە بۆ
كوشتنى (دېو) روويان لە پەرستگە كردبوو بەلام كەسيان بە سلامت
دەرنەچوو بوون، كەس ئەوئى بە منداڵەكە نەگوتبوو، ھەر بۆيە بى خەبەر
لە رووداويكى چاوەرپوان نەكراو مى رى گرتە بەر، وەختى گەيشتە
ئاوايى تاريك داھاتبوو رەنگ بى زۆر كەس شى خەوتبن! كورپە چكولە
چاوى بە پەرستگە كەوت بە سەر گردەكەى ئاوايىيەو چراى ژوورەكەش
دايسا، ئەو جۆرەى خەلك دەيانگوت (دېو) بە ئەنقەست چراى ھەلكردوو،
تاكو رىبواران و خەلكى لاو بەكەونە بۆسەى دېوئەكە ئەويش مل لە
خۆاردنيان بنى كورپە چكولە گەيشتە پەرستگە لە درگای دا كەس بە
دەنگيۆ نەھات، ديسان لى داو ئەخىر دەستى بە درگاوە نا بە
خۆشپىو دەنەخرايوو چووە ژوورى چراكە دايسا بە ھىوا بوو راھىبىك
بەرەو پىرى بى، كورپە دانىشتوو چاوەرپوان ماىووە دواى قەدەريك
چاوەرپوانى تىگەيى ئەو پەرستگەيە چۆلە و تۆز و خۆل ھەموو لايەكى
داپۆشيوە جالجالۆكەش دارو ديوارى تەنيوہ ئەگەر بە راھىبەكانى گوتبا
ولاتيان بۆ خاوين دەكاتەوہ رازى دەبوون راي بگرن؟

بۆ چى ھىچ كەس پەرستگەكە پاك ناكاتەوہ؟ سەرى سوورپامبوو لە رازى
ئەم ژوورە بەلام ئەوئى بۆ ئەو جيى خۆشچاللى بوو پەردەى سپى
پەنجەرەكان بوو!

بە دىتنى پەردەكان وەك گولئىكى ژاكاو بووژايەوہ ھەر بۆيە گوئى نەدا
بە ھىلاكى و ماندوويى رىگە، خىرا قەلم و رەنگى ھىنا بەر كار دەستى كرد
بە وینەى پشیلە كپشانەوہ لە سەر پەردەكان. لە سەر تەواوى پەردەكان
وینەى پشیلەى كپشاوہ، تا واى لپھات ھەستى بە ماندووبون و وەرپەزى
كرد لە پەنا پەردەيەكدا خۆى گرمۆلە كرد خەريك بوو خەوى لپبەكەوئى لە

پر کھوتہ بیرى قسه‌کانى (راهیب) «له ژوورى گه‌وره بترسه و له شوینى چکوله‌دا بخه‌وه!»

په‌رستگه‌که زور گه‌وره بوو ئه‌ویش ته‌نیا تا ئیستا له مه‌به‌ستی راهیب تی نه‌گه‌ییبوو وه‌ختی بیرى لی کرده‌وه بو یه‌که‌م جار خویى ترس سواری شانى بوو، وای به باش زانى جیگایه‌کی چوکه بو خه‌وتن وه‌دوژى: ئاخری ژووریکى چکوله‌ی له‌ویدا دیته‌وه‌و خوی تپرا کرد له ناوه‌وه درگای له‌سه‌ر خوی داخست و لپی خه‌وت له نیوه شه‌ودا قیژه‌وه هه‌رایه‌کی ترسینه‌ر له‌خه‌وی راپه‌راند، ده‌نگه ده‌نگیکى سه‌یر بوو ئینسان زهنده‌قی ده‌چوو، ئه‌و گورپه‌و قیژه‌یه ئه‌وه‌نده ناخوش بوو ئه‌و به‌سته‌زمانه نه‌یده‌ویرا ته‌نانه‌ت له‌ درزی درگاکه‌شه‌وه بو ئیو په‌رستگه‌که بروانی له‌سه‌ر جی و بانه‌که‌ی راکشاو وسته‌ی له‌خوی بری. چرای په‌رستگه‌کوژابووه، به‌لام مرپه‌و هه‌راکه هه‌ر وا به‌رده‌وام بوو، ده‌تگوت کوله‌که‌کانی په‌رستگا هه‌ر ئیستا به‌لادا دین، دواى ماوه‌یه‌کی چاک ولات توژی بیده‌نگی به‌سه‌ردا بارى و ده‌نگه‌که‌ش مرد منداله‌که له‌ نیو جیگاکه‌یدا جووله‌ی نه‌ده‌کرد.

کاتیك شه‌به‌قى به‌یان له‌ درزی درگاکه‌وه هاته ژوورى کورپه‌ چکوله‌ هیدی و له‌سه‌ره‌خۆ له‌ دیوه‌که هاته ده‌ری، له‌ ده‌وربه‌ری خوی روانی ئه‌وه‌ی سه‌رنجی ئه‌وی راکیشابوو خوینیکی زور بوو له‌ په‌رستگه‌که‌دا رژابوو، گیانداریکى زه‌به‌لاح به‌قه‌د ره‌شه و لاخیک له‌ شیوه‌ی مشک له‌ خوینه‌که‌دا گه‌وزیبوو! به‌لام ئه‌و (گامشکه) کى کوشتبووی؟ نه‌که‌سى دیکه‌ی لی بوو، نه‌ گیانداریکى دیکه‌ش هاتبووه ژوورى! له‌ پر سه‌ری وه‌رسووراندا چاوی به‌ده‌م و له‌وسى خویناوی وینه‌ی ئه‌و پشیلانه‌که‌وت که شه‌وی له‌سه‌ر په‌رده‌کان کیشابوو یه‌وه.

ئهمجار تیگه‌یی بوچی (راهیب) ی پیر پیی گوتبوو «شه‌وانه له‌ جیگای گه‌وره بترسى و له‌ شوینى چوکه‌دا بخه‌وی».

ئەو منداڵە لە دواڕۆژدا بوو بە وینەکیشیکی گەورە ئیستاش لە ژاپۆن
وینەیی پشیلەکان بە گەورەکان نیشان دەدری.
* سەرچاوە: داستانهای با قهرمانان کوچک از نویسندگان بزرگ، ترجمه: رضا
سید حسینی، ناشر: انتشارات آرمان انتشارات یزد
* گوڤاری رامان/ ژ: ۶۹ / سالی ۲۰۰۲

مۆتەكە

ھوشەنگ گولشیری^(۱)

گوتم بەرپیز سەداقەت، من دەلیم وەرە شتتیک بلیین، با، ھەر چیبەك بی،
باشە زۆر باشە، تەنیا قسە بکەین. دەکرئ ھەر ھەموومان بە یەکەو، قسە
بکەین، سەبارەت بە چی؟ نازانم. بەلام نابئ کەس دەنگ بەرز بکاتەو،
یانئ دەبی بە جۆرئیک بدویین، وەك ئەو وە ابئ قسە بۆ یەکدی دەکەین، ھەر
وەکو ئەوہی کەسئیک لە پەستا خەریکی قسەکردن بیئت. کەسەکانی دیکە
گوئ ھەلدەخەن. دەسەلاتیش ھەیە ھاوار بکەین، یانی ئەگەر کەسئیک
حەزی لی بوو دەتوانئ بگورپئنی، بەلام نە ئەوئندە بە توندی ئەو ژنەئی وا
لە خوارەوہیە گوئئ تیوہ بیئت.

رەنگبئ بکرئ چاومان بگرین و زارمان بکەینەو، وەك ئەوہی کەس

(۱) ھوشنگ گلشیری: ۱۳۱۶-۱۳۷۹ رۆمان نووس و چیرۆک نووسی بە توانای
ئیرانی خاوەنی کورتە رۆمانی «شازدە احتجاب» کۆمەلە چیرۆکی «جیبە خانە» و
... ئەم چیرۆکەئە بە ناوی مۆتەکە لە جیبەخانە وەرگیراوە. سالی چاپ ۱۳۷۹،
انتشارات نیلوفر.

ديار نەبى، ۋەك ئەۋەى كەس گۈى نەگرى، با، نەىگرى، ئىمە با، قسە بکەين، من حەزم لە قسەکردنە، قسە کردنىك ھەست بە خەم و خەفەت نەكەم وا بى بىر نەكەمەۋە ئىستا دەست بە گريان دەكەم، خو ئەگەر ھاتوو مەم لە گريان نا، يان ئىۋە، يان يەكئىك لە ئىۋە، گريا، دەتوانى سەر بکاتە سەر شانى من. ھەرۋەك گوتەم سەر شانى من. ناچارىش نىت. تەنيا ويستم بلىم دەبى راست ھەر ۋەكو ئەو كاتەى لە بەر خوۋتەۋە ويرەوير دەكەى، مل بنى لە گريان يان ۋەكو ئەو ۋەختەى سەرتان دەكرە سەر رانى داىكتان، بەبى ئەۋەى شەرم بتانگرى، يان بىر لەۋە بکەنەۋە، كەسىك دەتان بىنى ... من كە ئاوام.

گوتەم، فەرخوندە خانم، بىرواتان ھەبىت ئەمن ترسىكم نىيە، خو ئەۋە شتىك نىيە بگرى بە دەرزى و دەرمان، يان پىياسە كردن لە كەنارى شەقامەكان يان بە داگىرساندى سىگارنىك و دووان چارەسەر بگرى. لىرەدا بىروات ھەبى من جارى وايە ھەر دەلىنى ناتوانم ھەناسە بكىشم. نەك لە داخ و قىندا، تەنيا ناتوانم، بە شىۋەى ئىستا ... سەير بکەن. دەستم درىژ دەكەم ئاوا، قامكەكانم خەرىكى لەرزىنن، بو چى؟ نازانم، لە توورەپىمە؟ لە بى خەۋىمە؟ نا، خەتاي ئەو شتانه نىيە. ھەر بو نمونە ئەو كەيكە گەۋرەى بەرىژ سەداقەت، يان ئەو چەپكە گولەى ئىۋە جاپزم دەكات. بو چى؟ تىناگەم. لەگەل داۋاى لىخوشبون، ھەلبەت.

يان ۋەكو ئەو بۆينباخە رەشەى خالو گيان كە پازدە سالە لە مى دايە ھەر دەلىنى تەنيا ئەو تاقە دەنكەى ھەيە، سەيرىش نىيە تەۋاۋى بۆينباخەكانى ھەر ئەو رەنگە بن، يان ھەر ئەو تەنيا رەنگە لە سەر جل و بەرگەكەى دەكالىتەۋە، دەلى مەى بخۆۋە، روو بکە مەىخانەيەكى بى ھەرا و ھورىا، بە سەر پىۋە، بە دلى خوۋت بخۆۋە. داۋايە چى؟ بو ئەۋەى مەستىم بکەم؟ شتى وا نابى تازە، مەستىش نابم، بەم زوانە نامگرى، تەنيا گىژىيە و ھىچى دىكە. خو ئەگەر زورىش بخۆمەۋە، خرابتر دەبى، تازە بى فايدەيە!

ئەوھى بەيانى؟ بەيانىش سەر ھېشە و مەزەى گەس و تامى دەم و...
مىرۆتىدەكات تەنيا خەون بوو، خەويكى ئەوئەندە قورس وەك بلىي ھەشت
نۆكاتمىر زىندوو نەبوو، قورس و روت، بەيى ھىچ خەونىك، زىندە
خەويك، شتىك.

گوتىم، خالۇ گيان، خۇ جىرانەكانى منت لە بىرە؟ نازانم. دوور نىيە
ئەوتان نەدىيى، زۆر باشە، گرنگ نىيە. كەلگەتە. بەلام لەويو، لە بەر
تىشكى مانگە شەوئەكەو بەرز ديارى نەدەدا، ئىواران دەھاتە نزيك
باغچەكە، سەرى خونچەى گولى نىلووفەپەكانى بە سەر پەنجەى دەستى
راست دەگرت و بە قامكى دەستى چەپى ھەلى دەپساندن. ئەو كارەكانى
بوو، دوو سى رۆژىك ھەر بەم چەشنە دەمبىنى، مەگەر لە نىو باغچەيەكى
چووكەدا، ئەويش تەنيا ئەو كاتەى چەند باداكيك ھەبووبى، چەند دانە
نىلووفەپە و دەست بکەوى. ھەر ئەو گولانەى كە ھىشتا پىنەكەنيون؟
ئىوارەى رۆژى چوارەم و پىنچەمىش دۆزىيەو.

دەگەرپاوپەيداي دەکردن. زۆر باشە، دواتر ئىوارەى شەشەم رۆژ بوو. وەك
بزانم نەيدىيەو. دەبوو نووكى نىلووفەپەكانى گرتبا، ئەو خونچەيەى وا
ھىشتا نەكراپو، ھەر دەبوو بە دوو سەرى قامكى ئامازە و قامكە
گەرەى دەستى چەپ قەوھى لىدا. چەند جاريك ئەو كارەى كىردبوو.
بەلام دەنگىك نەبوو. واى بۆ چووم لەوانەيە من نەتوانم، يان لە بەر ئەوھى
ناتوانى باش نووكى گولەكە بگرى، نايگرى. بە دل پىي خوش بوو
بىدۆزىتەو. دەمزانى ئەگەر ھاتوو يەككە پەيدا نەكات دەست پىدەكاتەو.
ھەوليشى دا، وا ديار بوو زياد لە رۆژان. چووه نىو باخچەكەو و ژىر
گەلاكانيشى پشكنى.

منيش تەنيا جوولانەوھى شانەكانىم، بىي، گوتىم: «خاتوو اشراف
السادات، شتىك رووى داوھ؟»

حهولم دا بَلِّيم: «اشراف السادات، اشراف السادات، مهگەر نه ئهوجاره
پهيدا بوو؟»

نهمگوت، تهنيا گوتم: «خانم گيان!»

نهيبست. دهنگم ههلبېرى: «خاتوو اشراف السادات، داواى ليخوشبوون
دهكهم بوومهته زحمهت بوټان.»

هەر لهوئى له قهراخ باغچهكه دانيشتبوو. سهيرى من يان ئهو
بهرزاييهى نهکرد. بهلام من تيگهيشتم سهر و چاوى تهواو تهپه. بهدم
بزهيهكهوه ددانهكانى درهوشانهوه، دووريز دداني سې، بيرم لى دهكردهوه
زهردهيهك له سهر ليو، گوتى: «ئيوهن؟»

گوتم: «بهريز نهبهوى ليڤه نيه؟»

گوتى: «له ژوورين، كارتان پييهتى؟ دتهوى بانگى بكهم؟»

گوتم: «ئيوه دهبى ...»

ويستم بلِّيم: «دهبى زياتر بگهڤين، لهوانهيه له سهر ديوارهكه، يان له نزيك
تهنافى جلهكان بتوانن بيدوزينهوه»

درفهتى نهدا گوتى: «ئهى من؟»

گوتم: «بهلى، يانى بيرم كردوتهوه، نهكا ديسان مندالهكانتان ... پيم
نالئى حال و وهزعى نهسرين چونه»

گوتى: «هەر ئيستا شيرهكهى خوارد ههتاكوو دوو كاتزميڤرى ديكه له
خهوهه لئاستى»

فەرھەنگۆك:

ئامال شىن : شىن و خۇلەمىشى
ئاوركوژىنەو: ئاگر بېر
ئەرتەش: سپاى دەولەتى، لەشكر و...
بازەلەين: كايەى مندالان
بنييس: لەرو لاواز
بى داروبار: كز و بارىك
پاركى شار: شارى يارى، باخچە
پياگ خاس: پياو چاك
تلوح: تلوع، سەرەتاي خۆركەوتن
تەقىلە: جۇرىك كلاو
تېشكەلەنە: بارىكە
جەوال: گونىيەى گەنم و نۆك تىكردن، تەلىس
چلەپاندن: شير خواردنى پشيلە و سەگ
حەيس و بەيس: كەين و بەين
داھۇل: داھۇلى سەر بىستان
دەلەسە: درۆ، فرۆ فيشال
دەمكوتكردن: لە دەمدان
رەبە: پىوانەى گەنم و جۆ، دوو كىلو
رېوھلە: لاواز
رۆنىشت: دانىشت
شەربە: دەفرى ئاو خواردنەو
عەللاف: گەنم كر، ئەو كەسەى گەنم دەكرى
فش: ھەراو
قەلپووج: خالى لە كلئە
قەندەكىش: قەننەكىش، سىگار كىش
قەلەمە: لقە دار بۆ ئەندارە گرتن

كەسك: سەوزى تۆخ
كۆتەى كوتراو: ئەو دارەى گۆشتى لە سەر دەجنن
گلدانەو: گىرانبەو، ھىشتنەو
گەرەك: لازم، پىويستە
گەپاوە: مرۆى لە چل بەرەو ژوور
لېس: لستەو، سىپىنەو
مىل: كەرستەى چىنن
مىژۆكە: چلى داردەمووكانە
ھاوردبووى: ھىنابووى
ھاوسا: جىران، ھاومال
ھىپنوتىسم: خەوى موغناتىسى، دەستكرد، hypnotisme
وانىت بار: پىكاب

ئىۋەرۋك

۷ ئالۆسكاو / بەھرام سادقى
۱۲ چارازبوكفسكى
۱۵ مردن / چالز بوكفسكى
۲۱ شىر / مەنسور ياقووتى
۲۵ پا / ئەبوو توراب خوسرهوى
۳۱ دواى ئەو شەھە / مەرجان شىر محەمەدى
۳۷ ناتەواو / نەجىب مەحفووز
۴۲ كۆنۈر / ست جان اروين
۵۵ ناشتن / چالز بوكفسكى
۶۲ برسىيەكان / رولان تووېۋر
۶۵ شەيتان / جىمىز جۇيس
۶۸ مندالېك وىنەي پىشلىەي دەكىشا / لافكادىو ھرن
۷۳ مۆتەكە / ھوشەنگ گولشىرى

